

ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΩΝ Ο «ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ»

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΡΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2017 ΤΕΥΧΟΣ 197οv

ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΩΝ Ο «ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ»

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ | ΤΕΥΧΟΣ 197ον

ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΩΝ Ο «ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ»
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΚΩΔΙΚΟΣ 110015

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ
ΛΥΣΑΝΔΡΟΥ 5, 23100 ΣΠΑΡΤΗ
Τηλ. 27310 26580
Fax 27310 26581
www.immspartis.gr
email: info@immspartis.gr
imm-spar@otenet.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ
κ.κ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:
ΑΡΧΙΜ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΚΟΣΜΑΣ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΣΥΝΔΡΟΜΗ: 0,60€

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ:
ΧΡΙΣΤΙΝΑ-ΑΝΝΑ Α. ΧΙΩΤΗ
Τριακοσίων 48, Σπάρτη
τηλ. 27310 81253
info@lakonikos.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

«Ἠγέρθη οὐκ ἔστιν ὧδε!».....	3
<i>Σεβ. Μητροπολίτου Μονεμβασίας καί Σπάρτης κ. Εὐσταθίου</i>	
<i>Οἱ Πατέρες στόν σύγχρονο κόσμο</i>	
Ματαιότητα.....	5
<i>Αρχιμ. Ἐφραίμ Μιλτιάδου, Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων Σπάρτης</i>	
<i>Προσεγγίσεις καί προβληματισμοί</i>	
Ψεύτικοι ἄνθρωποι σέ ψεύτικες σχέσεις.....	7
<i>Αρχιμ. Πορφυρίου Κονίδη, Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Ἀναργύρων Πάρνωνος</i>	
<i>Σύγχρονες μορφές Γερόντων καί Ἀσκητῶν</i>	
Ο Γέροντας Δανιήλ ὁ Κατουνακιώτης.....	9
<i>Αρχιμ. π. Εὐσεβίου Ρασισιᾶ</i>	
<i>Νεανικοί Ἀγκυροβολισμοί</i>	
Οἱ ζωές τῶν ἄλλων.....	11
<i>Νικολάου Ζαχαράκη, Ὑποψ. Διδάκτορος Παν. Ἰωαννίνων</i>	
<i>Ἀπό τή ζωή τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας</i>	
Γεγονότα - Σχόλια.....	13
<i>Χρονικά Ἱερᾶς Μητροπόλεως.....</i>	
<i>20</i>	

«Ήγέρθη οὐκ ἔστιν ὧδε!»

Σεβ. Μητροπολίτου Μονεμβασίας καί Σπάρτης κ. Εὐσταθίου

Ἡ ἄπειρη πατρική ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, πού ὅλα πλούσια τά προσφέρει στόν διαχρονικά δοκιμαζόμενο ἀπό τά πάθη του ἄνθρωπο, καί ἡ ἀπροσμέτρητη φιλανθρωπία του, πού συγκλονιστικά ἀνέχεται τίς ἀδυναμίες καθενός μας, μᾶς ἀξιώνουν καί ἐφέτος νά γιορτάζουμε τό λαμπρό γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, πού γέμισε ὁλόκληρο τόν κόσμο μέ χαρά καί ἐλπίδα.

«Ήγέρθη οὐκ ἔστιν ὧδε!». Μέ αὐτά τά λόγια διασαλπίζει ὁ ἄγγελος τό ἐλπιδοφόρο καί πανευφρόσυνο μήνυμα τῆς ἐκ τοῦ τάφου ἐγέρσεως τοῦ Κυρίου μας. Ἐλάτε

κοντά, λοιπόν, νά δοῦμε τό ἄδειο μνήμα. Τό μέχρι χθές χωρίς πνοή καί καταματωμένο σῶμα τοῦ διδασκάλου τῆς ἀγάπης ἀνέστη. Ἐδῶ, σήμερα, τίποτα δέν εἶναι πιά τό ἴδιο. Κλεῖστε τά αὐτιά σας σέ κάθε

λογῆς ἀμφισβητήσεις, εἰρωνεῖες, χλευασμούς καί λογικές ἐξηγήσεις. Αὐτό τό κενό μνήμα ἀνατρέπει κάθε λογική καί διαλύει τήν ὁσμή θανάτου τοῦ κόσμου αὐτοῦ.

Μέχρι χθές ὁ θάνατος ἦταν ὁ ἐξουσιαστής τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων. Βέβαια, πολλοί, ὑπνωτισμένοι ἀπό τόν πλοῦτο καί τή δύναμη, θέλησαν νά τόν ξεχάσουν, ὅμως αὐτός μέ τό εἰρωνικό του χαμόγελο ὑπενθύμιζε πάντα τήν ἀπόλυτη ἐξουσία

του.

Καί σήμερα βρίσκεται νικημένος ἀπό τή Ζωή. Τόν συνέτριψε Ἐκεῖνος πού βάδισε ἀγόνγυστα τόν δρόμο τῆς θυσιαστικῆς προσφορᾶς καί ἄς τόν περιγέλασαν οἱ ἄνθρωποι. Τόν νίκησε Αὐτός πού προδομένος ἀπό τόν ἴδιο τόν φίλο καί μαθητή του ἔφτασε μέχρι τόν Ἄδη, ὅπως φτάνουν ὅλοι ὅσοι ἐπιλέγουν νά παραμείνουν πιστοί στήν ἀγάπη, καί ἄς νιώθουν βαριά πολλές φορές τήν ἴδια προδοσία καί τήν ἴδια ἐγκατάλειψη. Ἡ ἀγάπη, ἐντούτοις, ἀποδείχθηκε ἰσχυρότερη ἀπό τόν θάνατο.

Γι' αὐτό καί ὁ δρόμος τοῦ Χριστοῦ εἶχε ἐπιστροφή. Ὁ Ἄδης δέν τόν κράτησε. Συντρίφθηκαν οἱ πύλες του, μόλις πάτησε τό ζοφερό βασίλειό του καί τό ἔλουσε μέ τό ἀνέσπερο φῶς. Δέν ἦταν ὁ Γολγοθᾶς τό

τέλος γιά Ἐκεῖνον καί δέν εἶναι οὔτε γιά μᾶς, πού κουβαλᾶμε τόν μικρό ἢ τόν μεγάλο σταυρό καθημερινά στούς ὦμους μας.

Στή σημερινή ἐποχή πού συνεχῶς ψηλῶνει ὁ πύργος τοῦ ἐγωισμοῦ καί τῆς ἀπληστίας, σήμερα πού ἡ διαφθορά ἀπλώνεται παντοῦ, νεκρώνει, ἀπογοητεύει καί θυμώνει τίς ψυχές μας, στίς μέρες μας πού ἡ ὑποκρισία, ἡ ἀναξιοκρατία, ἡ σκληροκαρδία, ἡ ἔλλειψη αὐθεντικῆς παιδείας

*Τό μέχρι χθές χωρίς πνοή
καί καταματωμένο σῶμα
τοῦ διδασκάλου τῆς ἀγάπης
ἀνέστη.*

*Ἐδῶ, σήμερα, τίποτα
δέν εἶναι πιά τό ἴδιο.*

*Κλειῖστε τά αὐτιά σας
σέ κάθε λογῆς ἀμπισβητήσεις,
εἰρωνεῖες, χλευασμούς
καί λογικές ἐξηγήσεις.*

*Αὐτό τό κενό μνήμα ἀνατρέπει
κάθε λογική καί διαλύει τήν ὁσμὴ
θανάτου τοῦ κόσμου αὐτοῦ.*

καί ἡ ἐν γένει παραχάραξη καί ὑπονόμευση θεμελιωδῶν ἠθικῶν ἀξιῶν ὀδηγοῦν πολλούς νέους μας στά σκοτεινά μονοπάτια τῆς ἀναρχίας, τῆς βίας ἀκόμη καί τῆς αὐτοχειρίας, αὐτή ἀκριβῶς τὴν ὥρα λάμπει καί πάλι τό ἄδυτο φῶς ἀπὸ τόν ἄδειο τάφο τοῦ ταπεινοῦ Σωτῆρος τῆς Ναζαρέτ. Αὐτοῦ πού μᾶς καλεῖ νά Τόν πιστέψουμε καί νά Τόν ἐμπιστευτοῦμε.

Γιατί εἶναι Αὐτός πού δίνει νόημα καί ἀξία στόν κάθε ἄνθρωπο ὄχι μέ κριτήριο τό τί ἔχει καί κατέχει, ἀλλά σύμφωνα μέ τό τί εἶναι καί πιστεύει. Γιατί εἶναι Αὐτός πού γίνεται πρᾶος καί ταπεινός στήν καρδιά, γιά νά καταργήσει τή βία καί νά χαρίσει καί πάλι τή δική του πραγματική εἰρήνη στίς διψασμένες καρδιές τῶν ἀνθρώπων. Γιατί εἶναι Αὐτός πού ἄδικα καταδικασμένος στέκεται διπλα στόν κάθε ἀδικημένο καί καταφρονεμένο, ζητῶντας δικαιοσύνη καί ἰσότητα γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους. Γιατί εἶναι Αὐτός πού συγχωρεῖ καί ἀπλώνει τά χέρια, γιά νά ἐνώσει σώματα καί καρδιές σέ κοινωνία ἀγάπης καί ἀλληλεγγύης. Γιατί τό δικό Του ἀναστάσιμο φῶς εἶναι τό μόνο πού μπορεῖ καί σήμερα νά ἀναστήσει τήν ἐλπίδα γιά λύτρωση καί σωτηρία.

Ἐλᾶτε, νά ἀγωνιστοῦμε νά κρατήσουμε ἀναμμένες μέ τό ζωοποιό φῶς τίς λαμπάδες τῶν ψυχῶν μας καί «ἀλλήλους περιπτυσόμενοι» νά νιώσουμε ὅτι μέ τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας «ἦλθε ἡ τῆς ζωῆς βασιλεία, κατελύθη τοῦ θανάτου τό κράτος καί γέγονε ἄλλη γέννησις, βίος ἕτερος, αὐτῆς τῆς φύσεως ἡμῶν μεταστοιχείωσις», ὅπως γράφει ὁ θεοφόρος καί θεηγόρος τῆς Νύσσης Ἐπίσκοπος ἅγιος Γρηγόριος.

Ματαιότητα

Ἄρχιμ. Ἐφραίμ Μιλτιάδου,
Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων Σπάρτης

Πάντοτε οἱ ἄνθρωποι καὶ περισσότερο στὶς μέρες μας κάνουν ὄνειρα καὶ σχέδια γιὰ τὸ μέλλον. Καθορίζουν τὰ πάντα μὲ κάθε λεπτομέρεια χωρὶς νὰ ὑπολογίζουν τὸν Θεὸ στὴ ζωὴ τους ἢ τὴν ἀνατροπὴ τῶν σχεδίων τους, ἀπὸ ἄλλους ἀσύμμετρος παράγοντες.

Ὅλη μας ἡ φροντίδα, ὅλες μας οἱ ἐλπίδες στηρίζονται στὸ ὑλικὸ κομμάτι τῆς ζωῆς μας. Σὰν νὰ μὴν ὑπάρχουν ἄλλα προβλήματα νὰ ἀσχοληθοῦμε. Ἐρχόμαστε στὴν πραγματικότητα, ὅταν ἔρχεται ἡ δοκιμασία καὶ τότε βλέπουμε τὴν ἀλήθεια.

Σὲ ἓνα πολὺ ὠραῖο λόγο τοῦ Ὁ Ἅγιος Χρυσόστομος μᾶς καθλώνει στὴν πραγματικότητα: «ἐκεῖνος ποὺ χθὲς μεταφερόταν μὲ ὄχημα, σήμερα μπορεῖ νὰ βρῖσκεται στὴ φυλακὴ. Ἐκεῖνος ποὺ χθὲς δεχόταν τὶς περιποιήσεις τῶν κολάκων σήμερα ἀπὸ τοὺς ἴδιους ἀνθρώπους ὑποφέρει. Ἐκεῖνος ποὺ χθὲς μοσχομύριζε ἀπὸ ἀρώματα, εἶναι λουσμένος μὲ αἶμα. Ἐκεῖνος ποὺ ἦταν ξαπλωμένος σὲ μαλακὸ στρώμα, εἶναι πεταμένος πάνω σὲ σκληρὸ ἔδαφος (ἐννοεῖ τὸν πόλεμο). Ἐκεῖνος ποὺ ἐξυπηρετεῖτο ἀπ' ὅλους, περιφρονεῖται ἀπὸ ὅλους. Γνωρίζομε ὅτι ἡ παροῦσα ζωὴ δὲν ἀξίζει τίποτε, ἀλλὰ μοιᾶζει μὲ ἀνοιξιὰτικα λουλούδια καὶ ἀδρανεῖς σκιές καὶ εἶναι ἀπατηλὴ ὅπως τὰ ὄνειρα· ἐνῶ τὰ ἀληθινὰ πράγματα καὶ τὰ πάγια καὶ ἀμετακίνητα εἶναι ἐκεῖνα ποὺ θὰ μᾶς ἀκολουθήσουν μετὰ τὴν ἀποδημία μας ἀπὸ αὐτὴ τὴ ζωὴ».

Ἡ ζωὴ μας εἶναι μία θεατρικὴ παράσταση ποὺ λαμβάνει τέλος. Ποτὲ δὲν παραμένει κάτι μόνιμο. Οἱ ἐποχὲς τοῦ χρόνου διαδέ-

χονται ἢ μία τὴν ἄλλη. «Ματαιότης ματαιότητων, τὰ πάντα ματαιότης» (Ἐκκλ. 1, 1).

Αὐτὰ πρέπει νὰ μᾶς βάλουν σὲ μεγάλο προβληματισμό. Νὰ ἀξιολογήσομε σωστὰ ποιά πράγματα ἀξίζουν σὲ αὐτὴ τὴ ζωὴ καὶ κατόπιν νὰ δοῦμε καὶ τὴν προοπτικὴ τους ἀπέναντι στὴν αἰωνιότητα. Ὁ δικός μας μεγάλος διηγηματογράφος Ἀλέξανδρος Παπαδιαμάντης μᾶς λέει ξεκάθαρα ὅτι «εἶναι ἀνόητος ὁποῖος περιμένει εὐτυχία σὲ αὐτὴ τὴ ζωὴ».

Πρακτικὰ βλέπουμε καὶ ζοῦμε τὴν ἀβεβαιότητα τῆς ζωῆς τὴ μετάθεση τῆς «εὐτυχίας» ἀπὸ τὸ ἓνα λεπτὸ στὸ ἄλλο λεπτὸ. Αὐτὸ προκαλεῖ μεγάλη ἀνασφάλεια στὸν ἄνθρωπο, συνεχὲς ἄγχος καὶ στὸ βάθος στενοχώρια, γιατί δὲν ὑπάρχει τίποτα σίγουρο.

Ὁ ἄνθρωπος ποὺ κάνει πνευματικὴ ζωὴ ὅλα αὐτὰ τὰ ξεπερνάει, γιατί βιώνει καθημερινὰ τὴ ζωὴ καὶ τὸ θάνατο στὴ σωστὴ τους διάσταση. Γνωρίζει βαθιά, ἐσωτερικὰ μέσα του ὅτι τὸ μέλλον εἶναι ἄγνωστο, ἢ ἀνθρώπινη φύση ἀσθενῆς, ἢ προαίρεση νωθρὴ, ἢ ἁμαρτία εὐκολὰ διαπράττεται, οἱ παγίδες πολλές.

Ὁ Ἅγιος Χρυσόστομος μᾶς λέει ἀπλὰ καὶ σοφὰ ὅτι ὁ ἄνθρωπος ποὺ ὅλα αὐτὰ δὲν τὰ βλέπει πνευματικὰ εἶναι σὰν νὰ δέρνει τὸν ἀέρα, τρέχει χωρὶς σκοπὸ καὶ σὰ νὰ λιχνίζει τὴ φωτιά.

Στὸ σημερινὸ κόσμον, μολοντί ἔχομε ἴσως πλήρη συναίσθηση τῆς πνευματικῆς κενότητας τῶν ὑλικῶν ἐπιτευγμάτων, χρειάζομαστε ἐν τούτοις πράγματα νὰ μᾶς ὑπενθυμίζουν ὅτι ἡ πληρότητα δὲν ἔχει νὰ

Ὁ ἄνθρωπος
 ποὺ κάνει πνευματικὴ ζωὴ
 ὅλα αὐτὰ τὰ ξεπερνάει,
 γιατί βιώνει καθημερινὰ
 τὴ ζωὴ καὶ τὸ θάνατο
 σὴ σωστὴ τους διάσταση.
 Γνωρίζει βαθιὰ,
 ἔσωτερικὰ μέσα του
 ὅτι τὸ μέλλον εἶναι ἄγνωστο,
 ἢ ἀνθρώπινη φύση ἀσθενής,
 ἢ προαίρεση νωθρή,
 ἢ ἁμαρτία εὐκόλα διαπράττεται,
 οἱ παγίδες πολλές.

κάνει μὲ τὰ ἀποκτήματα. Σίγουρα οἱ ἄνθρωποι δοκιμάζουν τὶς πιὸ ἀλλόκοτες ἐπιλογές, προκειμένου νὰ βροῦν πληρότητα καὶ καταναλώνουν μεγάλες ποσότητες ἄλκοόλ. Ναρκώνουν τὸν ἑαυτό τους, γιὰ νὰ ξεχάσουν. Ἀλλάζουν τὸ σῶμα τους προκειμένου νὰ ἐπιτύχουν ἓνα αὐθαίρετο κριτήριο ὁμορφιάς. Δουλεύουν ὀλόκληρη τὴ ζωὴ τους γιὰ νὰ φτάσουν στὸ ἀπόγειο τῆς ἐπιτυχίας, καὶ νὰ τὴ δοῦν τελικὰ νὰ κυλάει ἄσπλαχνα μέσα ἀπὸ τὰ χέρια τους μέσα σὲ ἓνα λεπτό. Ἀλλὰ οἱ περισσότεροι εὐαίσθητοι ἄνθρωποι ξέρουν ὅτι δὲν ὑπάρχουν εὐκόλοι δρόμοι πρὸς τὴ μακροπρόθεσμη εὐτυχία. Ἄν ρίξεις τὸ βάρος σὲ ἐφήμερες ἀπολαύσεις, μόνο ἐφήμερη ἱκανοποίηση θὰ βρεῖς. Ὅ,τι δίνεις, παίρνεις· σήμερα ἐδῶ, αὔριο φευγάτος.

Προσδιορίζουμε γιὰ τὸν ἑαυτό μας χρόνια πολλὰ τῆς ζωῆς, χωρίς νὰ ὑπολογίζουμε τὸν Ξενοδόχο ποὺ εἶναι ὁ Χριστός. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ προβληματιστοῦμε σοβαρὰ γιὰ νὰ μὴν βρεθοῦμε σὲ ἀδιέξοδα ποὺ μᾶς ὀδηγοῦν στὴν ἀπελπισία.

Ἡ πνευματικὴ ἐπένδυση θὰ μᾶς ἀσφαλίσαι ἀπὸ τὴ μεταβολὴ τῶν ὑλικῶν πραγμάτων καὶ θὰ μᾶς ἐπιφέρει κέρδη ἀμύθητα καὶ αἰώνια. Σὲ αὐτὴν τὴν ἐπένδυση δὲν μπορεῖ κανένας νὰ τὰ ἀρπάξει ἢ νὰ τὰ ὑποτιμήσει, ὅπως γίνεται στὸν οἰκονομικὸ τομέα. Οἱ ἀγοραστικὲς ἀξίες παραμένουν ἀναλλοίωτες στὸ χρόνο καὶ στὸ χῶρο. Παράδειγμα τὰ ἑκατομμύρια τῶν Ἁγίων καὶ τῶν Μαρτύρων ποὺ λάμπουν στὸ πνευματικὸ στερέωμα μᾶς φωτίζουν καὶ μᾶς προτρέπουν νὰ βαδίζουμε καὶ ἐμεῖς σὲ αὐτὸ τὸ δρόμο ποὺ δὲν συμβιβάζεται μὲ τὴ ματαιότητα, ἀλλὰ ἀνοίγεται διάπλατα στὴν αἰωνιότητα.

Ψεύτικοι άνθρωποι σέ ψεύτικες σχέσεις

Ἄρχιμ. Πορφυρίου Κονίδη,
Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίων Ἀναργύρων Πάρωνος

Πολύς λόγος γίνεται σήμερα για ανθρώπινες σχέσεις, και ὅλοι συμφωνοῦν ὅτι ἀποτελεῖ ἓνα ἀπό τὰ μεγάλα καί δισεπίλυτα προβλήματα τῆς ἐποχῆς μας. Πρόβλημα πού ἔχει πολλές κοινωνιολογικές, προσωπικές, οἰκογενειακές, ἀλλά καί πνευματικές προεκτάσεις. Ἡ εἰκόνα πού παρουσιάζει ὁ κόσμος μας φαίνεται νά ἀπεικονίζει μιά πραγματικότητα ὅπου ὁ βασικός πρωταγωνιστής εἶναι ἁπῶν. Σχεδόν ὅλοι διαπιστώνουμε ὅτι στίς μέρες μας δέν υπάρχουν αὐθεντικές σχέσεις, δέν υπάρχει φιλία. Πράγματι, οἱ σχέσεις τῶν ἀνθρώπων σήμερα βρίσκονται σέ κρίση. Χάθηκαν οἱ αὐθεντικές, εἰλικρινεῖς, ἀγαπητικές σχέσεις. Ἔχουν γίνει πολύπλοκες, δύσκολες ἢ καί ἀδιάφορες... Μεταλλάχθηκαν, ψεύτισαν καί ξέφτισαν... Σήμερα οἱ σχέσεις εἶναι ἐφήμερες καί ἐπικοινωνιακές, ἀφοῦ ὑποκρύπτεται συμφέρον, ἰδιοτέλεια καί σκοπιμότητα σ' αὐτές. Καί οἱ ψεύτικες σχέσεις δέ φανερώουν τίποτε ἄλλο ἀπό ψεύτικους ἀνθρώπους. Ὁ ἀτομισμός καί ἡ ἐσωστρέφεια παράλληλα μέ τόν ἀνταγωνισμό, τήν ἠδονοθηρία, καί τό κυνήγι ἐξουσίας ἔχουν μετατρέψει τό σύγχρονο ἄνθρωπο σέ ἓνα νέο εἶδος μεταλλαγμένου ἀτόμου, χωρίς προσωπικότητα, καθώς ὁ συναισθηματικός καί ψυχικός κόσμος του δέν καλλιεργεῖται, ἀλλά παραμελεῖται καί παραμερίζεται, ἐνῶ στή θέση του προβάλλει καί κυριαρχεῖ ὁ κόσμος τῆς ὕλης, τῆς λογικῆς (;) καί τῆς ἠδονῆς. Ἀφαιρέθηκε ἡ ἀνθρωπιά του καί ἔχει μετατραπεί σέ ἓνα ἄβουλο, κατευθυνόμενο ὄν, τό ὁποῖο ποδηγετεῖται ἀπό οἰκονομικά συμφέροντα, πάθη καί ἀδυναμίες. Βασικό χαρακτηριστικό του εἶναι ἡ ἀστάθεια· οἱ διχασμένες ἀποφάσεις πού ἀποκαλύπτουν τήν προβληματική προσωπικότητά του. Μιλᾶμε γιά ἐκεῖνες τίς περιπτώσεις ἀνθρώπων πού ἔρχονται καί φεύγουν σάν ἀέρας· πού εἶναι καί δέν εἶναι ἐδῶ· πού θέλουν νά εἶναι παντοῦ καί στήν πραγματικότητα πουθενά· πού δημιουργοῦν

προβλήματα ἀλλά πάντα εἶναι ἀνεύθυνοι. Τό πιό σημαντικό πού θέλουν εἶναι νά φαίνονται παντοῦ· τό σίγμα τους νά καταγράφεται σέ κάθε δραστηριότητα· ἡ ρετουσαρισμένη εἰκόνα τους νά προβάλλεται παντοῦ καί πάντοτε γιά μελλοντική ἀξιοποίηση... Αὐτό τό τελευταῖο εἶναι καί ἡ βασική στοχοθεσία τους. Τό ὑποσυνείδητο δόγμα τους εἶναι: «ἀσχολήσου λίγο ἀκόμα μέ τήν εἰκόνα σου. Σίγουρα θά ξεχάσεις ποιός εἶσαι καί τί θέλεις, ὅμως, θά καταφέρεις νά ἀσχοληθοῦν μαζί σου καί ὅλοι αὐτοί πού ἀσχολοῦνται μέ τή δική τους εἰκόνα καί κάποια στιγμή πού ἔχουν πλέον πείσει τούς ἄλλους ὅτι εἶναι καλά δέν τούς μένει παρά νά «βοηθήσουν» καί τούς ἄλλους νά φτιάξουν τήν εἰκόνα τους, νά γίνουν τό ἴδιο «πετυχημένοι» μέ αὐτούς».

Αὐτές οἱ προσωπικότητες ἔχουν καί ἓνα ἄλλο «χάρισμα». Ξέρουν νά πειθοῦν. Πρῶτα τόν ἑαυτό τους ὅτι εἶναι καλά μέσα σέ μή πραγματικές σχέσεις, καί ὕστερα νά «πουλᾶνε» τήν «ἀδυναμία τους» αὐτή ὡς προτέρημα. Ὅμως αὐτό εἶναι κοροϊδία, πλάνη. Μία πλάνη στήν ὁποία ἔχουν ἀνάγκη νά πιστέψουν. Μόνο ἔτσι αισθάνονται ζωντανοί, ὅταν βρίσκονται στή σκηνή καί ἀπολαμβάνουν τό χειροκρότημα... Μόνον ἔτσι τρέφονται καί νιώθουν καλά, αὐτάρκειες, ἐξυπνοί, ἱκανοί, κλπ., ὅταν δημιουργοῦν σχέσεις πού στηρίζονται μόνο στά λόγια· στόν τρόπο πού φαίνεται ἡ σχέση πρός τά ἔξω, στό φαίνεσθαι καί στή στιγμιαία ἐντύπωση πού θά δημιουργήσει, στήν εἰκόνα πού θά διαμορφώσουν οἱ ἄλλοι... Ὅλη ἡ ἐνέργεια ἀφιερώνεται σέ αὐτά τὰ πράγματα. Οἱ ψεύτικοι ἄνθρωποι ἔχουν δημιουργήσει γιά τόν ἑαυτό τους μία εἰκόνα, οὐτοπική καί σκοπιμοθηρική ὡς ἐπί τό πλεῖστον, ἐνῶ κάνουν τά πάντα νά τή διατηρήσουν. Οἱ σχέσεις τους εἶναι μέρος αὐτῆς τῆς εἰκόνας. Σέ αὐτή βασίζεται ὅλη

ή ύπαρξή τους. Ἄν καταρρεύσει αὐτή ἡ εἰκόνα, ἄν ξεπεραστεῖ ἡ νάρκωση πού τούς κρατάει κοιμισμένους στόν κόσμο αὐτό, τότε ἡ ἀφύπνιση εἶναι ἐπώδυνη καί καταστροφική... Ἄραγε διαφέρουμε ἀπ' αὐτόν τόν τύπο ἀνθρώπου; Ποιό εἶναι τό ποσοστό διαφορᾶς μας; Πόσο θέλουμε νά εἴμαστε ἕνας ἀπό αὐτούς, ἢ πόσο τούς μοιάζουμε; Ἔχουμε, ἔστω καί φευγαλέα, προβληματισθεῖ;

Σέ μία ψεύτικη σχέση δέν ὑπάρχει πραγματική ἐπικοινωνία. Ἀκόμα κι ὅταν «ἐπικοινωνοῦν» μέ τόν ἄλλο, δέν ὑπάρχει σημεῖο ἐπαφῆς. Νιώθεις ἕνα ἄδειασμα, ἕνα κενό, μία ἀπογοήτευση, παρά ἕνα γέμισμα καί μία συναισθηματική ἐξέλιξη. Ἡ ἀπόστασή τῆς μῆς πραγματικότητας δημιουργεῖ ἕνα τεράστιο χάσμα, πού δέν μπορεῖ νά ξεπεραστεῖ, ὥστε νά ὑπάρξει μία ἀληθινή ἐπαφή καί ἐπικοινωνία. Σέ μία κοινωνία πού ἐπιτυχῶς καλλιεργεῖ ἕναν ἐπιφανειακό ὑλιστικό τρόπο ζωῆς, τό πιό σημαντικό γιά τίς σχέσεις εἶναι τό πῶς φαίνονται παρά τό πῶς πραγματικά εἶναι. Δέν ἔχει σημασία τί θέλω ἀλλά τό πῶς θά ἀξιολογήσουν οἱ ἄλλοι τίς ἐπιλογές μου. Εἶναι τόσο εὐκόλο νά πείσεις τούς ἄλλους ὅτι εἶσαι καλά καί εἶναι τόσο εὐκόλο νά ξεγελάσεις τόν ἑαυτό σου ὅτι ἡ εἰκόνα σου εἶναι ὅτι πιό σημαντικό ὑπάρχει. Τί σημασία ἔχει τί νιώθεις, πῶς νιώθεις, ποιός νοιάζεται γιά τό πῶς εἶσαι μέσα σου; Καί ποιός περιμένει νά νοιαστεῖ, ἄν ἐσύ ὁ ἴδιος ἀσχολεῖσαι μόνο μέ τό τί θά δεῖξεις στούς ἄλλους; Τί σέ νοιάζει περισσότερο, πῶς εἶσαι καί ποιός εἶσαι, ἢ πῶς παρουσιάζεσαι ὅτι εἶσαι καί ποιός φαίνεται ὅτι εἶσαι; Τί θέλεις νά εἶναι πιό σημαντικό καί τί ἀποτελεῖ προτεραιότητα γιά σένα; Καί ὅλα αὐτά, διότι λείπει τό βασικό συστατικό πού κάνει μιά σχέση σχέση οὐσίας, ἢ Ἀγάπη. Χωρίς αὐτή δέν μπορεῖ νά ὑπάρξει εὐλικρινῆς καί οὐσιαστική σχέση. Ὁ ἐγωισμός γεννᾷ τήν ἀνικανότητα ἀγάπης· δημιουργεῖ τήν ἐντύπωση μιᾶς εἰκονικῆς εὐτυχίας, τήν αἴσθηση μιᾶς ἐπικοινωνιακῆς ἀπόλαυσης, πρόκειται γιά μιά ἀπλή αἴσθηση καί ὄχι γιά πραγματικότητα. Ὅλα αὐτά ἀνατρέπονται καί ἐπαναπροσδιορίζονται, ὅταν ἀποκαταστήσουμε τήν σχέση μας μέ τόν Θεό καί τήν διδασκαλία Του. Ἡ σχέση μας μέ τόν Θεό καί τήν Ἐκκλησία καθο-

ρίζει καί τίς σχέσεις μας μέ τόν πλησίον, μέ τούς ἄλλους ἀνθρώπους. Ἡ πίστη ὁδηγεῖ στήν ἀποδοχή τῶν λόγων τοῦ Θεοῦ γιά τήν ἀγάπη. *«Εκεῖνος ἐστίν ὁ ἀγαπῶν με ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καί τηρῶν αὐτάς. Αὕτη ἐστίν ἡ ἐντολή ἡ ἐμή ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους».* Ἡ ἀγάπη πρέπει νά ρυθμίζει τίς ἀνθρώπινες σχέσεις. Ἐάν δέν ἔχουμε ἀγάπη μέ τούς ἀνθρώπους, ἀποδεικνύουμε ὅτι δέν ἀγαπᾶμε ἀληθινά τόν Θεό. *«Ἐάν δέν ἀγαπᾶμε τόν ἀδελφό μας πού βλέπουμε πῶς εἶναι δυνατόν νά ἀγαπήσουμε τόν Θεό πού δέν βλέπουμε;»* Καί *«Εκεῖνος πού λέει ὅτι ἀγαπᾶει τόν Θεό καί μισεῖ τόν ἀδελφό του εἶναι ψεύτης».* Οἱ σχέσεις ἐπιλέγονται ἀπό ἐμᾶς. Τό εἶδος τῶν σχέσεων μπορεῖ νά ὁδηγήσει στήν ἀναγέννηση ἢ στήν καταστροφή μας· στό νά μᾶς ἐνώσει μέ τόν Θεό ἢ νά μᾶς χωρίσει ἀπ' Αὐτόν. Σέ ἐμᾶς ἐναπόκειται νά ἐπιλέξουμε συνειδητά κι ἐλεύθερα τό εἶδος τῶν ἀνθρώπινων σχέσεων μας· νά διαλέξουμε ἀβίαστα κι ἀνεμπόδιστα τόν δρόμο τοῦ Θεοῦ ἢ ὄχι· τήν ἀτραπό τῆς ἀρετῆς ἢ τῆς κακίας· τήν ὁδό τοῦ Χριστοῦ ἢ τοῦ ἀντίδικου. Ἡ σχέση μας μέ τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, καθώς καί μέ τούς συνανθρώπους μας, θεωρητικά καί ἐμπρακτα, εἶναι ζήτημα ἐλεύθερης δικῆς μας ἐπιλογῆς. Δέν εἶναι ὑπόθεση ἀνάγκης, βίας, πειθαναγκασμοῦ ἢ ἐξαναγκασμοῦ. Ἄν ἀγαπᾶμε ἀληθινά τούς ἀνθρώπους, ἐνωνόμαστε μέ τόν Θεό. Ἄν ὑπάρχει ἔστω καί ἕνας ἀνθρωπος στή γῆ πού δέν ἀγαπᾶμε, τότε εἴμαστε χωρισμένοι ἀπό τόν Θεό, τότε ἡ σχέση μας μέ τόν Θεό καί τούς ἀνθρώπους εἶναι ψεύτικη κι ἐμεῖς ψεῦτες... Ἡ ἀγάπη, ἡ ἀγαπητική σχέση μεταποιεῖ τήν ἐγκεντρική φύση μας σέ θεοκεντρική. Αὐτό κατορθώνεται χάρις στή σχέση μας μέ τόν Θεό. Ἀκόμη κατορθώνεται χάρις στή σχέση μας μέ τόν Θεάνθρωπο Ἰησοῦ Χριστό, στή σχέση μας μέ τήν Ἐκκλησία, καί, τέλος χάρις στή σχέση μας μέ τόν πνευματικό πού συγκεκριμενοποιεῖ καί ἐξειδικεύει τό προσωπικό ὁδοιπορικό μας ἀπό τόν θάνατο στή ζωή καί ἀπό τήν ζωή στήν ἀνάσταση.

Ἄραγε τί σχέσεις καλλιεργοῦμε ἐμεῖς;

Ὁ Γέροντας Δανιὴλ ὁ Κατουνακιώτης

Ἄρχιμ. π. Εὐσεβίου Ρασιᾶ

Ὁ Γέροντας Δανιὴλ γεννήθηκε στὴν Σμύρνη τὸ ἴδιο ἔτος μὲ τὸν ἅγιο Νεκτάριο (1846). Τὸ κατὰ κόσμον ὄνομά του ἦταν Δημήτριος Δημητριάδης. Ἦταν ὁ μικρότερος γιὸς μιᾶς εὐσεβοῦς, πολύτεκνης οἰκογένειας καὶ ἀριστοῦχος τῆς περιφημῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς τῆς Σμύρνης. Ἐχοντας διακαῆ πόθον νὰ μονάσει ἔφυγε σὲ νεαρή ἡλικία (19 ἐτῶν) ἀπὸ τὴν οἰκογένειά του καὶ ἐπισκέφθηκε στὴν ἀρχή, μετὰ ἀπὸ συμβουλή τοῦ Ἁγιοταφίτη πνευματικοῦ του, διάφορα μοναστήρια στὴν Πελοπόννησο καὶ στὰ νησιά (Υἶδρα, Τήνο, Πάρο, Ἰκαρία), ὅπου γνώρισε σπουδαίους καὶ φημισμένους γιὰ τὴν ἀγιότητά τους Γέροντες. Ἀποφασιστικὴ ἦταν ἡ συνάντησή του στὴν Πάρο μὲ τὸν πνευματικὸ Ἀρσένιο, τὸν ὄσιο Ἀρσένιο τῆς Πάρου, ὁ ὁποῖος στὴν παράκληση τοῦ νεαροῦ Δημητρίου νὰ μείνει καὶ νὰ ἀσκητεύσει κοντά του, τοῦ συνέστησε νὰ μεταβεῖ στοῦ περιώ-
 νυμο τότε καὶ ἀκμάζον κοινόβιο τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος στοῦ Ἁγίου Ὄρους. Προέβλεψε μάλιστα προφητικὰ ὅτι θὰ πεθάνει στὶς ὑπῶρειες τοῦ Ἁθῶ. Ὑπακούοντας στὸν ὄσιο Ἀρσένιο κοινοβίασε στὴν Ἱερά Μονὴ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος ὅπου ἐκάρη μοναχός τὸ 1866, ἀπολαμβάνοντας μεγάλη ἀγάπη καὶ ἐκτίμηση ἀπὸ τὸν Ἑλληνα ἡγούμενο τῆς Μονῆς καὶ τοὺς ἄλλους, κατὰ πλειοψηφία Ἕλληνες μοναχοὺς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν Ρώσων μοναχῶν πού ἀποτελοῦσαν τότε τὴν μειοψηφία.

Ὁ Γέροντας Δανιὴλ ἐκπληρώνοντας τὴν ἐπιθυμία του γιὰ πραγματικὴ ἡσυχία καὶ μόνωση, ἔστησε τὸ 1881, στὴν ἔρημο τοῦ Ἁγίου Ὄρους, στὰ Κατουνάκια, πάνω ἀπὸ τὰ φρικτὰ Καρούλια, τὴν ἀσκητικὴ του φωλιά, στὸν ἀπαραμύθητο καὶ σκληρὸ σὰν τοὺς βράχους του, ἁγιασμένο ὁμως ἀπὸ τὰ ἀσκητικὰ παλαίσματα καὶ εὐλογημένο αὐτὸ τόπο, ὁ ὁποῖος ἐπὶ ἑκατὸν εἴκοσι δύο χρόνια (1881-2003) καὶ ἑβδομήντα τέσσερα ἀπὸ τὴν κοίμησή του (1929-2003)

διατηρεῖ ζωντανὴ τὴν παρουσία τοῦ ἁγιασμένου μέσα στοὺς ἀσκητικούς ἀγῶνες καὶ φωτισμένου ἀπὸ τὴν Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Κατουνακιώτη ἀσκητῆ.

Ἦδη ἐνῶ ζοῦσε ἀκόμη στὴν λιτὴ καὶ πενιχρὴ στὴν ἀρχὴ καλύβη του, διευρυμένη ἀργότερα γιὰ νὰ φιλοξενεῖ τοὺς διερχόμενους προσκυνητές, εἶχε ἐπιβληθεῖ στὴν συνείδηση τῶν Ἁγιορειτῶν Πατέρων ὡς κανὼν καὶ γνώμων Ὁρθοδοξίας, ὡς ἀσφαλὲς κριτήριον γιὰ τὴν διάγνωση τῶν πλανῶν μὲ τίς ὁποῖες ὁ «δολομήτης Σατᾶν», ὅπως ἔλεγε, παρέσυρε καὶ προχωρημένους ἀκόμη μοναχοὺς. Ὁ Γέροντας Δανιὴλ ὁ Κατουνακιώτης κοσμήθηκε ἀπὸ τὸν Θεὸ πλούσια μὲ τὰ χαρίσματα τοῦ διδασκάλου τῆς πνευματικῆς ζωῆς καὶ τῆς διακρίσεως τῶν πνευμάτων, τῆς διακρίσεως ἀνάμεσα στὴν ἀλήθεια καὶ στὴν πλάνη, ἦταν κατ' ἐξοχὴν διακριτικὸς Γέροντας. Εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅτι καταξιωμένοι Γέροντες καὶ πνευματικοί,

ὅπως ὁ Γέροντας Φιλόθεος Ζερβάκος, τοῦ ζητοῦσαν συμβουλές καὶ κατευθύνσεις γιὰ τὴν ἄσκηση τοῦ ἔργου τοῦ πνευματικοῦ, ὅπως φαίνεται ἀπὸ ἐπιστολές τοῦ Γέροντα Φιλόθεου, πού σώζονται στὸ ἀρχεῖο τοῦ ἡσυχαστηρίου, ὅπως καὶ ἀπὸ ἐπιστολὴ τοῦ Γέροντα Δανιὴλ πρὸς τὸν Φιλόθεο Ζερβάκο πού στάλθηκε τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1913.

Παραλληλίζοντας τὶς δύο μεγάλες ὁσιακὲς μορφές τοῦ αἰώνα μας, τὸν Ἅγιο Νεκτάριο καὶ τὸν Γέροντα Δανιὴλ, προκύπτουν πολλὰ ὅμοια στοιχεῖα στὴν ζωὴ καὶ στὸ ἔργο τους, μέσα ἀσφαλῶς στὴν διαφορετικότητα καὶ ἰδιαιτερότητα τῶν χαρισμάτων μὲ τὰ ὁποῖα τοὺς προίκισε ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ: γεννήθηκαν καὶ οἱ δύο τὸ ἴδιο ἔτος, 1846. Πατρίδες καὶ τῶν δυὸ εἶναι εὐλογημένοι τόποι τῆς Ἀνατολῆς, ἡ Σηλυβρία τῆς Θράκης τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, ἡ ξακουστὴ Σμύρνη, ἡ ἱστορικὴ μητρόπολις τῆς Μικρασίας, τοῦ Γέροντα Δανιὴλ. Καὶ οἱ δυὸ ἦταν παιδιὰ πολύτεκνων οἰκογενειῶν. Δαψιλὴς παιδεία καὶ ἀκαταπόνητη διὰ βίου μελέτη. Πτυχιοῦχος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ὁ ἅγιος Νεκτάριος, ἀριστοῦχος πτυχιοῦχος τῆς περιφήμης Εὐαγγελικῆς Σχολῆς τῆς Σμύρνης ὁ Γέροντας Δανιὴλ. Μάλιστα γιὰ ἀρκετὰ χρόνια ὑπῆρξε ἀλληλογραφία μεταξύ τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου καὶ τοῦ Γέροντος Δανιὴλ. Ὀλίγον πρὸ τοῦ θανάτου του, πού ἐπισυνέβη στὶς 8 Σεπτεμβρίου τοῦ 1929, ἐορτῆ τῶν γενεθλίων τῆς Θεοτόκου, βλέποντας ὁ Γέροντας Δανιὴλ νὰ εἶναι συγκεντρωμένοι γύρω του οἱ μοναχοὶ τῆς ἀδελφότητας, γιὰ νὰ πάρουν τὴν εὐλογία του καὶ νὰ ἀκούσουν τὶς τελευταῖες του συμβουλές, εἶπε προφητικὰ καὶ μὲ συγκίνηση: «Ὁ Χριστὸς ν' ἀνταμείψῃ τοὺς κόπους σας. Ὁ Θεὸς δὲν εἶναι ἄδικος. Σεῖς μὲ ὑπηρετήσατε. Θὰ στείλει λοιπὸν ἀγγέλους νὰ σᾶς ὑπηρετήσουν. Καὶ τὴν καλύβην θὰ

τὴν μεγαλώσετε, καὶ δυὸ ἱερεῖς θὰ ἔχετε καὶ πολλοὶ μοναχοὶ θὰ ἔρθουν». Ἡ προφητεία αὐτὴ ἐκπληρώνεται σήμερα στὸ ἔπακρο. Τὸ ἡσυχαστήριον τῶν Δανιηλαίων στὰ Κατουνάκια, μεγαλωμένο καὶ φροντισμένο, δεσπόζει στὴν περιοχὴ, ἀναπαύει σωματικὰ καὶ ψυχικὰ τοὺς προσκυνητὲς καὶ διακονεῖ τὶς ἀνάγκες τῶν γύρω ἐρημιτῶν Πατέρων. Νέοι μοναχοὶ πλασιώνουν τοὺς παλαιότερους γιὰ νὰ τοὺς διακονήσουν, ὅταν χρειασθεῖ. Τρεῖς μάλιστα ἀπὸ αὐτοὺς, ὑπηρετοῦν ὡς ἱερεῖς στὸ θυσιαστήριον καὶ καλύπτουν τὶς λατρευτικὲς ἀνάγκες τῆς ἀδελφότητας. Συνεχίζουν ὅλοι τὴν αὐστηρὴ ἀσκητικὴ παράδοση τοῦ Γέροντα Δανιὴλ στὸ τυπικὸ των ἀκολουθιῶν καὶ στὶς ἄλλες μοναχικὲς παραδόσεις. Ἀσκοῦν κατὰ τὴν παράδοση τὴν τέχνη τῆς ἀγιογραφίας, πού τὴν ἄσκησε καὶ τὴν παρέδωσε ὁ Γέροντας Δανιὴλ, πολλὰ ἔργα τοῦ ὁποῖου σώζονται ἐκεῖ, καὶ καλλιεργοῦν ἰδιαίτερα τὴν ψαλτικὴ τέχνη, ἡδύφωνοι ἰσοῦχοι τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὕμνων.

ΔΙΔΑΧΕΣ: "Ἡ ζήλεια εἶναι χειρότερη ἀπ' ὅλα τὰ κακά. Ὁ ζηλόφθονος συχνὰ πέφτει. Ὁ Θεὸς μπορεῖ νὰ διασκορπίσει ὅλες τὶς σκέψεις του. Ἄν μερικὲς φορές, ἀντιθέτως πρὸς τὴν προσεκτικὴ συμπεριφορὰ μας, συμβῆ κάτι δυσάρεστο, εἶναι θέλημα Θεοῦ καὶ ἀναγκαῖο γιὰ νὰ γνωρίσουμε τὶς ψυχές μας. Τότε εἶναι ἀρκετὸ σὲ μᾶς νὰ μὴν κάνουμε κακὸ σὲ ὅσους μᾶς δυσαρέστησαν μὲ λόγο ἢ μὲ ἔργο."

"Ἐνας ἀμαρτωλὸς εὐκόλα μπορεῖ νὰ μετανοήσῃ, ἀλλὰ ἕνας πλανημένος δύσκολα, ἐκτὸς καὶ ἂν ξεσκεπασθεῖ ὁ διάβολος. Αὐτὸς ἔχει τὴν ἀδυναμία, μόλις φανερωθεῖ νὰ φεύγει".

Οί ζωές τῶν ἄλλων

Νικολάου Ζαχαράκη

Ύποψ. Διδάκτορας Παν. Ἰωαννίνων

Ἐπιγραφή για τὴν συγγραφή τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ ἀποτέλεσε μιὰ ταινία τὴν ὁποία παρακολούθησα πρόσφατα καὶ ἀπὸ τὴν ὁποία δανείζομαι τὸν τίτλο. Ἡ ταινία περιγράφει μιὰ πραγματικότητα τὴν ὁποία βίωναν καθημερινὰ ἄρκετοὶ ἄνθρωποι στὸ καθεστῶς τοῦ πρώην ὑπαρκτοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ συγκεκριμένα στὴν Ἀνατολική Γερμανία. Τὸ πλαίσιο λειτουργίας τοῦ καθεστώτος ὑπαγόρευε τὴν λεπτομερῆ παρακολούθηση καὶ καταγραφή τῆς καθημερινότητας ἀνθρώπων, ἐχθρικῶν πρὸς τὴν κρατοῦσα τάξη. Μὲ τὴν κἀτάρρευση τοῦ καθεστώτος ἦλθε στὸ φῶς ἀτελείωτος ὄγκος ἀρχείων ἀπὸ τὶς καταγραφές αὐτές εἶτε σὲ ἔντυπη εἶτε σὲ ἠχητικὴ μορφή, για νὰ ἀποδοθεῖ στοὺς ἱστορικοὺς μελετητές. Ὁλοκληρώνω ἐδῶ τὴν περιγραφή τοῦ σεναρίου μὲ τὴν διευκρίνιση ὅτι ὁ λόγος μου δὲν εἶναι πολιτικὸς ἀλλὰ ἀλληγορικὸς. Ἡ πράξη τῆς παρακολούθησης χαρακτηρίστηκε ὡς κατακριτέα, ἀπαράδεκτη καὶ ἀσύμβατη μὲ τὴν ἀξιοπρέπεια καὶ τὴν ἐλευθερία τῶν ἀτόμων καθὼς διεισδύει ἀκόμη καὶ στὶς πιὸ ἰδιαίτερες πτυχές τῆς καθημερινότητάς τους. Καὶ ἡ ἀνθρωπότητα ἔγραψε για ἀκόμη μιὰ φορὰ «Ποτέ Ξανά».... Καὶ ἡ πραγματικότητα ἦλθε ἀκόμη μιὰ φορὰ νὰ μᾶς διαψεύσει.... Αὐτὴ τὴν φορὰ δὲν χρειάστηκε κάποιον καθεστῶς για νὰ ἐπιβάλλει τὴν παρακολούθηση, ἀφοῦ μόνοι μας ἀφεθήκαμε στὰ δεσμὰ τῶν μέσων κοινωνικῆς δικτύωσης... Ἐπινοώντας προφάσεις σχετικὰ μὲ τὶς θετικὲς ἐκφάνσεις τῆς δικτύωσης ἐπιιδιόμαστε καθημερινὰ σὲ ἕνα ἀνελέητο παιχνίδι παρακολούθησης

τῆς ζωῆς, τῶν εἰκόνων καὶ τῶν συναισθημάτων τῶν ἄλλων, φροντίζοντας ἐπιμελῶς νὰ ἀποκρύπτουμε τὶς ὅποιες πτυχές τῆς δικῆς μας ἰδιαιτερότητας. Στρογγυλεύοντας τὶς γωνίες, ἀποσιωπώντας τὶς ἀτέλειες καὶ καθρεφτίζοντας ἰδανικὰ στιγμιότυπα μιᾶς εἰκονικῆς πραγματικότητας...

Οἱ στατιστικὲς μιλοῦν ἀπὸ μόνες τους καὶ εἶναι ἰδιαίτερα ἀποκαλυπτικὲς σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ τὸν βαθμὸ ἐξάρτησης ἀτόμων κάθε ἡλικίας ἀπὸ τὴν ὀθόνη κάθε εἴδους. Νέοι ἄνθρωποι ποὺ ἀρνοῦνται πεισματικὰ θὰ ἔλεγε κανεὶς τὴν ὁποία ἐπικοινωνία, ἐπιλέγοντας τὸ ἀσφαλὲς πλαίσιο ἐνὸς σιωπηλοῦ κώδικα ἀνταλλαγῆς μηνυμάτων καὶ emoticons. Παρέες σιωπηλές, βυθισμένες σὲ ἕνα παράλληλο σύμπαν εἰκόνων καὶ ἀντανακλάσεων τῆς πραγματικότητας. Μιᾶς πραγματικότητας ὅπου τα πάντα καταγράφονται για νὰ περάσουν στὴν συνέχεια μέσα ἀπὸ διαδοχικὰ φίλτρα, τεχνολογικὰ καὶ μὴ, ἕως ὅτου ἀπογυμνωθοῦν ἀπὸ κάθε εἴδους ἀτέλεια καὶ ἀδυναμία για νὰ προβληθοῦν ὡς αὐτάρκειες εἰκόνες μιᾶς εὐτυχίας ἐπίπλαστης καὶ συμβατικῆς ποὺ διαρκεῖ ὅσο ἕνα σύντομο scroll στὴν εἰκόνα τοῦ κινητοῦ.

Μὲ λύπη διαπιστώνω ὅτι τὸ φαινόμενο αὐτὸ ἔχει δυστυχῶς διεισδύσει καὶ στὸν χῶρο τῆς ἐκκλησίας. Ἐναν χῶρο ὁ ὁποῖος θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι ὁ κατ' ἐξοχὴν ἐκφραστὴς τῆς ἀλήθειας καὶ τῆς ἀνεπιτήδευτης ἐκφρασης, τῆς εἰλικρινοῦς καὶ ἀπροσημάτιστης προσέγγισης, τῆς στροφῆς πρὸς τὸν ἔσω ἄνθρωπο. Ἡ εἰκόνα τοῦ διαδικτύου ὡστόσο ἔρχεται πολλὲς

Ἐπινοώντας προφάσεις σχετικά
 μὲ τὶς θετικὲς ἐκφάνσεις
 τῆς δικτύωσης
 ἐπιδιδόμαστε καθημερινὰ
 σὲ ἓνα ἀνελέητο παιχνίδι
 παρακολούθησης τῆς ζωῆς,
 τῶν εἰκόνων καὶ
 τῶν συναισθημάτων τῶν ἄλλων,
 φροντίζοντας ἐπιμελῶς
 νὰ ἀποκρύπτουμε
 τὶς ὅποιες πτυχὲς τῆς δικῆς μας
 ἰδιαιτερότητας.
 Στρογγυλεύοντας τὶς γωνίες,
 ἀποσιωπώντας τὶς ἀτέλειες
 καὶ καθρεφτίζοντας ἰδανικὰ
 στιγμιότυπα μιᾶς εἰκονικῆς
 πραγματικότητας...

φορὲς νὰ διαψεύσει καὶ νὰ ἀπογοητεύσει...
 Δὲν θὰ ἤθελα νὰ μπῶ σὲ λεπτομέρειες
 ἀφοῦ ὅλοι γνωρίζουμε γιὰ τί ἀκριβῶς
 μιλάμε... Διαδοχικὲς ἐναλλαγὲς προφίλ,
 συνεχῆς ἐνημέρωση καὶ ἀναρτήσεις ποῦ
 ἀκουμποῦν λεπτομέρειες μιᾶς διακονίας
 ποῦ ὀφείλει νὰ τελεῖ ἐν κρυπτῶ... Ὅα στα-
 ματήσω ὅμως ἐδῶ... Δὲν θὰ ἤθελα νὰ πα-
 ραστήσω τὸν τιμητὴ καθὼς ὅλοι λίγο -
 πολὺ χαρακτηριζόμαστε ἀπὸ ἓνα βαθμὸ
 ἐξάρτησης. Θὰ κλείσω ἀπλὰ παραθέτοντας
 μερικὲς σκέψεις τὶς ὁποῖες ἀνάρτησα πρὶν
 ἀπὸ χρόνια στὸ δικό μου προφίλ, σὲ
 ἔνδειξη προβληματισμοῦ καὶ
 αὐτοκριτικῆς...

“Τελικὰ αὐτὸ τὸ πράγμα ποῦ λέγεται FB
 εἶναι κομμένο καὶ ραμμένο στὰ μέτρα τῆς
 ἐποχῆς. Ἐπιλέγεις, προβάλλεις,
 ἀναπροσαρμόζεις, χαλκεύεις ἓνα παρὸν καὶ
 ἓνα προφίλ ἀποτοξινωμένο ἀπὸ ἀδυναμίες,
 ἐλαττώματα, ἄσχημες στιγμὲς καὶ ἀλήθειες
 γιὰ νὰ ἀναζητήσεις ὄχι τὴν οὐσία τῆς
 ἐπαφῆς, ἀλλὰ μιὰ κάλυψη στὴν ἀστάθεια
 καὶ τὴν ἀνασφάλεια. Παλιὰ μιλούσαμε ἀπὸ
 κοντά, στὰ ἄσχημα καὶ στὰ καλὰ, στὰ
 εὐκόλα καὶ στὰ δύσκολα. Αὐτὸ πιά χάνεται
 μέρα μὲ τὴ μέρα. Δὲν χρειάζεται νὰ
 ἐξηγήσεις κάτι, δὲν φταῖς σὲ κάτι καὶ ἂν
 αὐτὸ ποῦ λέγεται δὲν σὲ ἐνδιαφέρει ἀπλὰ
 βγαίνεις offline. Τόσο εὐκόλα καὶ τόσο
 ἀπλὰ, ὅσο δύσκολα στὸ παρελθὸν θὰ γύρι-
 ζες τὴν πλάτη σὲ κάποιον ποῦ θὰ σοῦ
 μιλοῦσε. Τὸ μόνο ποῦ ἔμεινε πιά εἶναι ἡ βι-
 τρίνα τοῦ chat ποῦ μπορεῖ νὰ προφυλάσσει
 τὴν ἰδιωτικότητά μας ἀπὸ τὰ ἀδιάκριτα
 ἀγγίγματα καὶ βλέμματα ταυτόχρονα ὅμως
 μᾶς καθιστᾷ στεγανούς καὶ στεγνοὺς ἀπὸ
 αὐθορμητισμὸ καὶ συναίσθημα. Καὶ
 ἐξακολουθοῦμε νὰ πορευόμαστε αὐτάρκειες
 καὶ αὐτάρεσκοι μέσα στὴν μοναξιά μας μὲ
 τὴν ἱκανοποίηση ὅτι φανήκαμε, δυνατοὶ,
 πετυχημένοι καὶ τὸ κυριότερο ἀσφαλεῖς....”.

Γεγονότα - Σχόλια

ΗΜΕΡΙΔΑ ΓΙΑ ΤΗ ΝΟΕΡΑ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΩΣ ΟΔΗΓΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΣΤΙΣ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ

Τò Ἐργαστήριο Ὁργάνωσης καὶ Διοίκησης Ὑπηρεσιῶν & Ποιότητας Ζωῆς τοῦ Πανεπιστήμιου Πελοποννήσου, σέ συνεργασία μὲ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολή μας, διοργάνωσε τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας 16 Ἰανουαρίου 2017 ἐπιστημονικὴ ἡμερίδα, στὸ ἀμφιθέατρο τοῦ Πανεπιστημίου Πελοποννήσου στὴ Σπάρτη, μὲ θέμα «Ἡ Νοερά Προσευχή ὡς ὁδηγὸς ἀνάπτυξης καὶ ἐνδυνάμωσης στὶς σύγχρονες ἐπιχειρήσεις καὶ ὀργανισμούς». Σκοπὸς τῆς ἡμερίδας ἦταν ἡ προσέγγιση τῆς ἔννοιας καὶ τῆς μεθόδου – τεχνικῆς τῆς Νοεραῖς Προσευχῆς, μὲ ιδιαίτερη ἔμφαση στὴν ἐπίδρασή της καὶ στὰ ὀφέλη της στὶς σύγχρονες ἐπιχειρήσεις καὶ ὀργανισμούς, καθὼς καὶ ἡ συσχέτισή της μὲ τὴν ἀποτελεσματικότητα, παραγωγικότητα καὶ κερδοφορία τῶν ἐπιχειρήσεων. Ὁμιλητὲς ἦταν κατὰ σειρά ὁ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Πελοποννήσου καὶ Διευθυντὴς τοῦ Ἐργαστηρίου “Ὁργάνωσης καὶ Διοίκησης Ὑπηρεσιῶν καὶ Ποιότητας Ζωῆς” κ. Θάνας Κριεμάδης, ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης π. Πάμφιλος Γιαπιτζάκης, Προηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίων Ἀναργύρων Παρνωνα, ἡ κ. Ἐλενα Θεάκου, ὑπεύθυνη ἐκπαίδευσης τῆς Ἑταιρείας SAP Hellas, ὁ κ. Νικήτας Ἀσημακόπουλος, καθηγητὴς τμήματος Πληροφορικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Πειραιᾶ, ὁ κ. Δημήτριος Παπαγεωργίου, βαρύτονος – συνεργάτης τῆς Ἐθνικῆς Λυρικῆς Σκηνῆς καὶ ὁ κ. Γεώργιος Μπαλτόπουλος, ὁμότιμος καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, πρῶην διευθυντὴς Ἐντατικολογίας ΕΚΠΑ, Πανεπιστημιακῆς ΜΕΘ στὸ Νοσοκομεῖο Ἁγιοι Ἀνάργυροι”. Κατακλεί-

οντας τὴν ἡμερίδα ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Εὐστάθιος συνεχάρη τόσο τοὺς διοργανωτὲς γιὰ τὴν πρωτοβουλία τους, ὅσο καὶ τοὺς ὁμιλητὲς γιὰ τὶς ἐξαιρετικὰ ἐνδιαφέρουσες τοποθετήσεις τους. Στὴ συνῆχεια ἀναφέρθηκε στὴν ἀναγκαιότητα τῆς προσευχῆς ὡς “γέφυρα ἐπικοινωνίας” μὲ τὸν Πανάγαθο Θεὸ καὶ ὡς μέσου ψυχικῆς ἐνδυνάμωσης καὶ πνευματικῆς γαλήνης.

ΣΥΣΣΩΜΟΙ ΟΙ ΛΑΚΩΝΕΣ ΤΟΥ ΜΟΝΤΡΕΑΛ ΕΝΙΣΧΥΟΥΝ ΤΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ

Μὲ καταπληκτικὴ ἐπιτυχία πραγματοποιήθηκε, τὴν Κυριακὴ 8 Ἰανουαρίου 2017, ἡ μεγάλη ἐκδήλωση ἀγάπης ποὺ διοργανώθηκε ἀπὸ τὴν Ὁμοσπονδία Λακωνικῶν Συλλόγων τοῦ Μόντρεαλ καὶ ἀπέβλεπε στὴν συγκέντρωση χρημάτων, προκειμένου νὰ ἐνισχυθοῦν τὰ ἱδρύματα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης. Ἡ ἐκδήλωση πραγματοποιήθηκε στὶς πολυτελεῖς αἴθουσες δεξιώσεων τοῦ Palace οἱ ὁποῖες μαζί μὲ τὰ φαγητὰ καὶ τὴν ἀμοιβὴ τοῦ προσωπικοῦ προσφέρθηκαν δωρεὰν ἀπὸ τοὺς ιδιοκτῆτες κ.κ. Νίκο Τσατὰ καὶ Τέρη Νικηφόρο, οἱ ὁποῖοι κατὰγονται ἀπὸ τὴ Μεσσηνία καὶ τὴν Παντᾶνασσα Λακωνίας ἀντίστοιχα. Ἐπιπλέον μεταξὺ των παρευρεθέντων, ποὺ ἀνταποκρίθηκαν στὸ κάλεσμα καὶ ὑπερέβαιναν τὰ χίλια ἄτομα, ἦταν εὐδιάκριτη ἡ πρόθεση ἐνίσχυσης τῶν ἱδρυμάτων ποὺ εἶναι γνωστὸ ὅτι λειτουργοῦν ὑποδειγματικὰ ὑπὸ τὴν φροντίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης καὶ τὴν συνεχῆ καὶ ἄοκνη μέριμνα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Εὐσταθίου. Αὐτὰ τὰ ἱδρύματα, ὅπως κατ’ ἐπανάληψη ἔχει τονιστεῖ, ἔχουν ὡς ἀποστολὴ τους τὴν ἐξυπηρέτηση ἀτόμων μὲ

εἰδικές ἀνάγκες, καθώς καί ἠλικιωμένους συμπατριώτες μας, μεταξύ τῶν ὁποίων μερικοί εἶναι ἐντελῶς ἄποροι. Κατά τήν διάρκεια τῆς ἐκδήλωσης ἀπηύθυνε μέσω τηλεφώνου μήνυμα πρὸς τοὺς παρευρισκομένους ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Εὐστάθιος, ὁ ὁποῖος ἀρχικά ζήτησε συγγνώμη, ἐπειδὴ δὲν κατέστη δυνατόν νὰ εἶναι μαζί τους, ἂν καὶ πολὺ θὰ τὸ ἐπιθυμοῦσε. Στὴ συνέχεια εὐχαρίστησε τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Καναδᾶ κ. Σωτήριο, ἀφοῦ μὲ τήν παρουσία του καὶ τήν συμμετοχὴ πολλῶν ἱερέων, ἔδειξε τὸ ἔμπρακτο ἐνδιαφέρον του. Ἐπιπλέον εὐχαρίστησε ἰδιαίτερος τοὺς ἰδιοκτῆτες τοῦ Palace γιὰ τὴν μεγάλη καὶ ἀξέπαινη δωρεὰ τους, τὰ μέλη τῆς Ὄργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς ποὺ ἐργάστηκαν γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς ἐκδήλωσης, καθώς καὶ ὅλους τοὺς παρευρισκομένους, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τὸ περίσσευμα τῆς ἀγάπης τους, μὲ τὴν παρουσία τους ἔδειξαν πόσο ἐκτιμοῦν καὶ ἀναγνωρίζουν τὴν προσφορὰ τῶν Ἰδρυμάτων. Ἀπὸ τὴν πλευρὰ τοῦ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Τορόντο καὶ παντὸς Καναδᾶ κ. Σωτήριος δῆλωσε ὑπερήφανος γιὰ τοὺς Λάκωνες, διότι ὅπως εἶπε «εἶναι ἡ πρώτη ὁμοσπονδία ποὺ γιὰ δεύτερη φορὰ ὀργανώνει μιὰ τέτοια ἐκδήλωση», ἐπαιώνοντας ταυτόχρονα ὅλους ὅσοι ἀγωνίζονται καὶ προσπαθοῦν νὰ βοηθήσουν καὶ ἐνισχύσουν μὲ κάθε τρόπο τὴν Ἑλλάδα. Ἀξίζει νὰ παρουσιάσουμε τοὺς Λακωνικοὺς Συλλόγους ποὺ διοργάνωσαν ἀπὸ κοινοῦ τὴν ἐκδήλωση, οἱ ὁποῖοι εἶναι οἱ παρακάτω: Γεωργιτσάνων, Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, Κρεμασιωτῶν, Κουπιωτῶν, Λακωνικὴ Ἀδελφότητα, Μανιατῶν, Μολαῖτῶν, Συκεωτῶν, Σκαλιωτῶν, Σκουροβαρβιτσιωτῶν καὶ Χρυσαιφωτῶν.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΒΟΗΘΕΙΑΣ

ΣΤΗΝ Ι.Μ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΒΑΡΝΑΚΟΒΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΑΣ

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Εὐστάθιος, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Πρωτοσυγκελλεύοντα Πρωτ. π. Γεώργιο Μπλάθρα καὶ ἄλλους

κληρικούς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, ἐπισκέφθηκε τὴν Τρίτη 8 Φεβρουαρίου 2017 τὴν καταστραφεῖσα ἀπὸ πυρκαγιὰ Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Βαρνάκοβας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φωκίδος. Ἐκεῖ ἔτυχε θερμῆς ὑποδοχῆς ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Φωκίδος κ. Θεόκτιστο καὶ τὶς μοναχές του Μοναστηριοῦ. Ὁ Σεπτὸς Ποιμενάρχης μας ἀντίκρισε μὲ λύπη τὶς μεγάλες καταστροφές ποὺ ἄφησε πίσω τῆς ἡ πύρινη λαίλαπα, ἐνῶ στὴ συνέχεια προσέφερε στὴν ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς σημαντικὴ οἰκονομικὴ καὶ ὑλικὴ βοήθεια. Κατόπιν ἐπισκέφθηκε μὲ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Φωκίδος τὸ γυναικεῖο Ἱερὸ Ἑσυχαστήριον τῶν Ἁγίων Νεκταρίου καὶ Φανουρίου Τρικόρφου, ὅπου δέχθηκε τὴν ἀβραμαϊὰ φιλοξενία τῶν ἐκεῖ μοναζουσῶν. Ἀμέσως μετὰ οἱ Σεβ. Μητροπολίτες μετέβησαν στὸ Ἱερὸ Ἀνδρῶο Ἑσυχαστήριον τοῦ Γέροντος Νεκταρίου, Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φωκίδος. Οἱ πατέρες ὑποδέχθηκαν μὲ κάθε τιμὴ καὶ σεβασμὸ τοὺς δυὸ Ἱεράρχες, οἱ ὁποῖοι δέχθηκαν τὸ μοναστηριακὸ κέρασμα στὸ Συνοδικό, ἐνῶ ἀκολούθησε ξενάγηση σὲ ὅλους τοὺς χώρους τοῦ Ἑσυχαστηρίου.

ΚΛΗΡΙΚΟΛΑΪΚΕΣ ΣΥΝΑΞΕΙΣ ΣΤΗ ΣΠΑΡΤΗ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΜΟΛΑΟΥΣ

Δυὸ κληρικολαϊκὲς συνάξεις πραγματοποιήθηκαν μὲ πρωτοβουλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Εὐσταθίου, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἀνανέωσης τῆς σύνθεσης τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων καὶ τῶν μελῶν τῶν Φιλόπτωχων Ταμείων. Κεντρικὸς σκοπὸς ἦταν νὰ παρουσιαστοῦν καὶ νὰ συζητηθοῦν βασικὲς πλευρὲς τῶν καθηκόντων ποὺ ἀναλαμβάνουν τὰ νέα μέλη. Ἡ πρώτη κληρικολαϊκὴ πραγματοποιήθηκε τὴ Δευτέρα 13 Φεβρουαρίου 2017 στὴ Στέγη Νεότητος Σπάρτης. Προηγήθηκε ἡ τέλεση Θείας Λειτουργίας στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καὶ συμμετεῖχαν τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια καὶ τὰ Συμβούλια τῶν Ἑνοριακῶν Φιλόπτωχων Ταμείων τῶν Ἀρχιερατικῶν

Ἐπιτροπειῶν Σπάρτης, Καστορείου, Ξηροκαμπίου, Γερακίου, Βρεσθένων καί Σκάλας. Τοῦς συμμετέχοντες ὑποδέχθηκε ὁ Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος καί ἐφημέριος Κοκκινόραχης Πρωτ. π. Συμεὼν Παπαγεωργίου. Ἡ δεύτερη κληρικολαϊκὴ σύναξη πραγματοποιήθηκε τὴν Τρίτη 14 Φεβρουαρίου 2017, στὸ Ἐνοριακὸ Πνευματικὸ Κέντρο Μολάων καὶ συμμετεῖχαν τὰ νεοδιορισθέντα μέλη τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων καὶ τῶν Φιλοπτῶχων Ταμείων τῶν Ἀρχιερατικῶν Ἐπιτροπειῶν Βλαχιώτη, Μολάων, Ἄσωποῦ, Μονεμβασιάς, Ἐλικας καὶ Νεαπόλεως. Προηγήθηκε ἡ τέλεση τῆς Θείας Λειτουργίας στὸν Ἱερό Ναό Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ. Στὸ παρακείμενο Πνευματικὸ Κέντρο τοὺς συμμετέχοντες ὑποδέχθηκε ὁ Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος Μολάων Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Γεράσιμος Πετρολέκας. Καὶ στὶς δυὸ συνάξεις ἀρχικὰ τὸν λόγο πῆραν διαδοχικὰ οἱ Ἀρχιερατικοὶ

Ἐπίτροποι τῶν Ἀρχιερατικῶν Ἐπιτροπειῶν, οἱ ὁποῖοι παρουσίασαν τοὺς ἰσολογισμοὺς τῶν φιλοπτῶχων ταμείων τοῦ περασμένου ἔτους, ἐνῶ προέβησαν καὶ σὲ εὐστοχες παρατηρήσεις καὶ σχόλια. Παίρνοντας τὸν λόγο ὁ σεπτὸς Ποιμενάρχης μας κ. Εὐστάθιος ἀπευθύνθηκε στοὺς νέους ἐπιτρόπους καὶ τὰ μέλη τῶν Φιλόπτωχων Ταμείων ἐπαινώντας τους ποὺ δέχθηκαν νὰ ὑπηρετήσουν ἀπὸ τίς θέσεις αὐτὲς τὴν τοπικὴ Ἐκκλησία, ἐνῶ παράλληλα ἐπισήμανε ὅτι ἡ ἐπιλογή τους φανερώνει τὴν ἀρετὴ καὶ τὴν καλοσύνη ποὺ τοὺς χαρακτηρίζει. Ὁ Σεβασμιώτατος στὴ συνέχεια ἀναφέρθηκε στὶς ὑποχρεώσεις, τίς εὐθύνες καὶ τὰ καθήκοντα ἀρχικὰ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιτρόπων καὶ στὴ συνέχεια τῶν μελῶν τῶν Φιλόπτωχων Ταμείων. Ὑπογράμμισε δέ, ὅτι πρόκειται γιὰ δύο σημαντικὰ διακονήματα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἀσκοῦνται μὲ ὑπευθυνότητα, σοβαρότητα, εὐσυνειδησία, πνεῦμα συνεργα-

σίας και πλήρη διαφάνεια.

**ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΗΚΕ ΤΟ ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΟ
ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΚΛΗΡΙΚΩΝ
ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΑΣ**

Όλοκληρώθηκε την Πέμπτη 2 Μαρτίου 2017, στο Ένοριακό Πνευματικό Κέντρο Παλαιοπαναγιάς, τὸ Ἐπιμορφωτικὸ Σεμινάριο Κληρικῶν ποὺ τελοῦσε ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ἰδρύματος Ποιμαντικῆς Ἐπιμορφώσεως τῆς Ἱεραῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, μὲ γενικὸ θέμα: «Σύγχρονοι τρόποι καὶ μέθοδοι ποιμαντικῆς συμπαράστασης στοὺς πενθοῦντες». Τὸ σεμινάριο, ποὺ παρακολούθησαν τριάντα κληρικοί, ξεκίνησε στὶς 14 Φεβρουαρίου, ἔλαβε χώρα σὲ διάφορα ἑνοριακὰ κέντρα τῆς Ἱεραῆς Μητροπόλεως μας καὶ εἶχε ἐξαιρετικὰ ἐνδιαφέροντα θέματα μὲ ἄριστα καταρτισμένους εἰσηγητές. Ὁμιλητὴς στὴν τελευταία συνάντηση ἦταν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καὶ Πετροπόλεως κ. Ἀθηναγόρας, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Ἡ ποιμαντικὴ προσέγγιση τῆς χρείας στὴν πατερικὴ παράδοση». Νωρίτερα ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Εὐστάθιος καλωσόρισε τὸν Σεβ. Μητροπολίτη κ. Ἀθηναγόρα εὐχαριστώντας τον παράλληλα γιὰ τὴν ἀξίειπαινη πρωτοβουλία τοῦ Ἰδρύματος Ποιμαντικῆς Ἐπιμορφώσεως τοῦ ὁποῖο ὁ Μητροπολίτης Ἰλίου εἶναι καὶ ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος. Μετὰ τὸ πέρασ τῆς ὁμιλίας, ἀκολούθησε ἀξιολόγηση τῶν συμμετεχόντων κληρικῶν.

**ΑΘΡΟΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΗΝ ΟΜΙΛΙΑ
ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ Ε.Α ΤΗΣ ΕΛ.ΑΣ
Μ. ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ
ΤΟΥ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΥ**

Μὲ μεγάλη ἐπιτυχία στέφθηκε ἡ ἐκδήλωση τοῦ Φιλόπτωχου ταμείου τῆς ἑνορίας Μονεμβασίας σὲ συνεργασία μὲ τὸν Δῆμο Μονεμβασίας τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς 12 Μαρτίου 2017, στὸ κτῆμα Τσαφατίνου στοὺς Μολάους, μὲ κεντρικὸ ὁμιλητὴ τὸν στρατηγὸ ἑ.α. τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας, ἐξειδικευμένο

σὲ θέματα ἠλεκτρονικοῦ ἐγκλήματος, κ. Μανώλη Σφακιανᾶκη. Ὁ ἐφημέριος Μονεμβασίας π. Κωνσταντῖνος Κρυπτῶς καλωσόρισε τὸ πλῆθος κόσμου ποὺ προσῆλθε διαβιβάζοντας τὶς εὐχὲς τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Εὐσταθίου. Ἀπήθυνε εὐχαριστίες στὸν Δήμαρχο Δ. Μονεμβασίας, στὸ Νομικὸ Πρόσωπο τοῦ Δήμου, τὴν κ. Αἰκατερίνη Τσαφατίνου γιὰ τὴν προσφορὰ τοῦ χώρου καὶ στὴν ἐπιχείρηση “Μορέως Ἡδιστα” γιὰ τὴν δωρεὰ τῶν νηστήσιμων γλυκῶν. Ἐν συνεχείᾳ παρουσίασε τὸ πλούσιο βιογραφικὸ τοῦ κ. Μανώλη Σφακιανᾶκη καὶ τὸν κάλεσε στὸ βῆμα. Ὁ κ. Σφακιανᾶκης δῆλωσε ἐντυπωσιασμένος ἀπὸ τὴν τεράστια προσέλευση τῶν κατοικῶν τῆς περιοχῆς καὶ μίλησε ἐγκάρδια γιὰ τὸν π. Κωνσταντῖνο Κρυπτῶ. Συνέχισε μὲ τὴν ὁμιλία τοῦ δίνοντας χρήσιμες πληροφορίες καὶ πολὺτιμες συμβουλὲς γιὰ τὴν ὀρθὴ χρῆση τῶν ἠλεκτρονικῶν μέσων δικτύωσης. Συγκινημένος μοιράστηκε μὲ τοὺς παρευρισκόμενους ὀρισμένα ἀπὸ τὰ συγκλονιστικότερα περιστατικά, ποὺ βίωσε στὴν πολυετῆ θητεία του, νεαρῶν παιδιῶν καὶ ἐνηλίκων ποὺ ἐγκλωβίστηκαν στὰ μέσα ἠλεκτρονικῆς δικτύωσης. Ἐπικεντρώθηκε σὲ θέματα παιδοφιλίας, bullying μέσω διαδικτύου, ἀσφάλειας στὰ μέσα κοινωνικῆς δικτύωσης καὶ ἐθισμού τῶν παιδιῶν στὴ χρῆση τοῦ διαδικτύου. Τὸ κοινὸ τὸν παρακολούθησε ἐκστασιασμένο καὶ τοῦ χάρισε τὸ πιὸ ζεστὸ χειροκρότημα. Ἐπιπλέον ὁ στρατηγὸς ἀπάντησε μὲ μεγάλη προθυμία στὶς ἐρωτήσεις ποὺ τοῦ ὑπέβαλαν ὀρισμένοι ἀπὸ τοὺς παρευρισκόμενους.

ΕΚΔΗΜΙΑ Π. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΕΝΤΗ

Σὲ ἡλικία 65 ἐτῶν ἀπεβίωσε τὴν Τετάρτη 29 Μαρτίου 2017 ὁ ἐφημέριος Κάμπου Βοιῶν π. Νικόλαος Μέντης. Ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία τελέσθηκε τὸ μεσημέρι τῆς ἐπόμενης ἡμέρας, στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Δημητρίου στὸν Κάμπο, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Εὐσταθίου καὶ μὲ τὴ συμμετοχὴ πλειάδας κληρικῶν ἀπὸ τὴν

Ἱερὰ Μητρόπολή μας καθώς και πολυπληθοῦς ἐκκλησιάσματος, ἐνῶ ἡ ταφή ἔγινε στόν τόπο καταγωγῆς του, τήν Ἐλαφόνησο. Ὁ Σεπτὸς Ποιμενάρχης μας στόν ἐπικήδειο λόγο του ἐπισήμανε τὴ βαθιὰ πίστη τοῦ ἐκλιπόντα στὸ Θεό, τὸ ἦθος καὶ τὴν προσφορὰ του ἐπὶ τριάντα ἐννέα συναπτὰ ἔτη στὴν Ἐνορία τοῦ Κάμπου Βοιῶν. Ὁ αἰδιδμος π. Νικόλαος Μέντης, τοῦ Βασιλείου καὶ τῆς Μαρίας, γεννήθηκε στὶς 2 Ἰανουαρίου 1952 στὴν Ἐλαφόνησο. Ἐνυμφεύθη τὸ 1978 στὴν Ἁγία Παρασκευὴ Νομίων μὲ τὴν Κωνσταντίνα Γκουβούση μὲ τὴν ὁποία ἀπέκτησαν δύο τέκνα, τὸν Βασίλειο, πού εἶναι κληρικός στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Πειραιῶς, καὶ τὴ Μαρία. Ὁ αἰμίμηστος π. Νικόλαος χειροτονήθηκε διάκονος στὶς 24 Σεπτεμβρίου 1978 στὰ Βελανίδια Βοιῶν καὶ στὶς 24 Ὀκτωβρίου τοῦ ἴδιου ἔτους χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος στὰ Πάκια ὑπὸ τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κυροῦ Ἱεροθέου. Ἀπὸ τότε ὑπηρετήσε τὴν Ἐνορία Κάμπου Βοιῶν μέχρι τὴν ἐκδημία του. Εἶχε ἀποφοιτήσει ἀπὸ τὴν Ριζάρειο Ἱερατικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν. Ὁ Σεπτὸς Ποιμενάρχης μας τοῦ εἶχε ἀπονείμει τὸ ὀφίκκιο τοῦ Οἰκονόμου στὶς 14 Ἀπριλίου 2014, ἐνῶ τὸ Νοέμβριο τοῦ ἴδιου ἔτους εἶχε χειροθετηθεῖ Πνευματικός. Ἄς εἶναι αἰωνία

ἡ μνήμη του.

«ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΣΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΗ», ΕΝΑ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ ΜΟΥΣΙΚΟ ΔΡΩΜΕΝΟ

Ἡ Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας ὁργάνωσε μὲ ἐπιτυχία ἐκδήλωση τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου 1η Ἀπριλίου 2017, στὴν αἴθουσα τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου Δήμου Σπάρτης, ἡ ὁποία εἶχε τίτλο: «Ἀπὸ τὸ Πάθος στὴν Ἀνάσταση». Ἐπρόκειτο γιὰ ἓνα πασχαλινὸ ὁδοιπορικὸ μὲ ὕμνους καὶ κάλαντα τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδας, στὸ ὁποῖο συμμετεῖχαν ἡ παραδοσιακὴ χορωδία καὶ πολυμελὲς ὄρχηστρικό σύνολο τῆς φημισμένης Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν, καθώς καὶ ἡ βυζαντινὴ χορωδία τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας. Ἀρχικὰ ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας κ. Παναγιώτης Χρόνης καλωσόρισε τὴν χορωδία καὶ τὸ ὄρχηστρικό σύνολο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν, ἐκφράζοντας θερμὲς εὐχαριστίες γιὰ τὴν ἀποδοχὴ τῆς πρόσκλησης τόσο πρὸς τὸν Διευθυντὴ τῆς Σχολῆς π. Ἀθανάσιο Τύμπα, ὁ ὁποῖος εἶναι θεολόγος καὶ διπλωματοῦχος βυζαντινῆς καὶ εὐρωπαϊκῆς μουσικῆς, ὅσο καὶ πρὸς τὸν κ. Νεκτάριο Παπα-

γεωργίου, μουσικολόγο καί διπλωματοῦχο βυζαντινῆς καί εὐρωπαϊκῆς μουσικῆς μέ εἰδικότητα στό παραδοσιακὸ κλαρίνο, μέ τὸν ὁποῖο μάλιστα συνδέονται μέ μακρόχρονη φιλία. Στὴ συνέχεια τὸ λόγο πήρε ὁ π. Ἀθανάσιος Τύμπας, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ εὐχαρίστησε τὸν Σεβ. Μητροπολίτη μας κ. Εὐστάθιο καί τὸν Διευθυντὴ τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς κ. Χρόνη γιὰ τὴν τιμητικὴ πρόσκληση, ἀναφέρθηκε στό μουσικὸ δρώμενο, πού ἔχει παρουσιαστῆ μέ ἐπιτυχία σὲ ἄρκετὰ σημεῖα τῆς Πατρίδας μας. Ἀκολούθησε τὸ πασαλινὸ ὁδοιπορικὸ, πού καθήλωσε τοὺς παρευρισκόμενους μέ τὴν ποιότητά του. Κατακλείοντας τὴν ἀξιόλογη ἐκδήλωση ὁ Σεπτὸς Ποιμενάρχης μας, συνεχάρη ὅλους τοὺς συμμετέχοντες γιὰ τὴν ἐξαιρετικὴ προσπάθεια καί τὸ τελικὸ ἀποτέλεσμα. Εὐχαρίστησε ιδιαίτερα τοὺς φιλοξενουμένους ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Τρίκκης καί Σταγῶν, ἐνῶ εὐχήθηκε ἡ νεοσύστατη Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας νὰ μπορέσει μέ σκληρὴ δουλειὰ καί θέληση νὰ φτάσει σὲ τέτοιο ὑψηλὸ ἐπίπεδο.

ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΕΣ ΝΕΩΝ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩΝ

Με τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ, πέντε νέοι κληρικοί (3 διάκονοι καί 2 πρεσβύτεροι) προστέθηκαν στὴ χορεία τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας καί εἰδικότερα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας. Νέοι ἄνθρωποι μέ ἱεραποστολικὸ ζήλο καί πνεῦμα θυσίας καί ἀγάπης πρὸς τὴν Ἁγία μας Ἐκκλησία, ἔλαβαν τὸν βαθμὸ τοῦ διακόνου καί τοῦ πρεσβυτέρου ἀπὸ τὰ τίμια χέρια τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Εὐσταθίου. Συγκεκριμένα, τὸ Σάββατο 7 Ἰανουαρίου 2017, ἡμέρα πού ἡ Ἁγία Ἐκκλησία μας ἐορτάζει τὴ Σύναξη τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ, στὸν Ἱερό Ναὸ τοῦ Ὁσίου Νίκωνος Σπάρτης πραγματοποιήθηκε ἡ εἰς Διάκονον χειροτονία τοῦ Παναγιώτη Κώτσιου, ἐνὸς εὐσεβῆ νέου ἀπὸ τὴν Ἀθήνα φοιτητῆ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Φροντιστηρίου Καρδίσης. Ἐπίσης, τὴν Κυριακὴ 5 Φεβρουαρίου 2017,

στὸν Ἱερό Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας Καλογωνιάς τελέσθηκε ἡ εἰς διάκονον χειροτονία τοῦ Μοναχοῦ π. Παῖσιου Κολοκυθᾶ, πού ἀνήκει στὴν ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γόλας, ἐνῶ κατὰ τὴν πανηγυρὴ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων Σπάρτης ὁ Σεπτὸς Ποιμενάρχης μας τέλεσε τὴν εἰς διάκονον χειροτονία τοῦ νέου Μοναχοῦ τῆς ἀδελφότητος τῆς Μονῆς π. Νικολάου Ἀρριανᾶ. Ἀκόμη πραγματοποιήθηκαν καί οἱ εἰς πρεσβύτερον χειροτονίες τῶν μέχρι πρότινος διακόνων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας. Εἰδικότερα τὴν Κυριακὴ 26 Φεβρουαρίου 2017, στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ Εὐαγγελιστρίας Σπάρτης, τελέσθηκε ἡ εἰς πρεσβύτερον χειροτονία τοῦ Πρωτοδιακόνου π. Γρηγορίου Βλαχάκη, υἱοῦ τοῦ ἐφημερίου Μεταμορφώσεως Μολάων π. Δημητρίου Βλαχάκη. Πρὶν τὴν ἀπόλυση ὁ Σεβασμιώτατος ἀπένευμε στὸν νεοχειροτονηθέντα, πού εἶναι ἀπόφοιτος τῆς Ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, τὸ ὄφθικιο τοῦ Ἀρχιμανδρίτου καί γνωστοποίησε στό ἐκκλησίασμα ὅτι ὁ π. Γρηγόριος, ὕστερα καὶ ἀπὸ δική του ἐπιθυμία, τοποθετεῖται στὴν ἐνορία Κυπαρισσίου Ζάρακος. Τέλος, τὴν Κυριακὴ 12 Μαρτίου 2017 κατὰ τὴν πανηγυρὴ τῆς ἐορτῆς τῶν Λακώνων Ἁγίων, στὸν Ἱερό Ναὸ Ἁγίου Νικολάου Σπάρτης τελέσθηκε ἡ εἰς πρεσβύτερον χειροτονία τοῦ διακόνου π. Ἡλία Κοκκοροῦ, πτυχιούχου τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν καί υἱοῦ τοῦ ἐφημερίου Τρύπης π. Παναγιώτου Κοκκοροῦ. Στὶς ὡς ἄνω χειροτονίες συμμετέσχον πολλοὶ κληρικοὶ καί πλήθος πιστῶν. Στούς νεοχειροτονηθέντες ἀπευθύνθηκε καταλλήλως ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Εὐστάθιος, ἐπαινώντας τὸ ἦθος καί τὴν ἐν γένει πνευματικὴ ζωὴ τους. Τούς εὐχήθηκε ψυχικὴ καί σωματικὴ ἀντοχή, ὥστε νὰ μπορέσουν νὰ ἀνταποκριθοῦν στὴν ὑψίστης σημασίας ἀποστολὴ γιὰ τὴν ὁποία προετοιμάζονταν γιὰ ἄρκετὸ χρονικὸ διάστημα. Τέλος τοὺς τόνισε πὺς ἡ ζωὴ τοῦ κληρικοῦ εἶναι σταυροαναστάσιμη, ἐνῶ τὸ Ἱερατικὸ ἀξίωμα καί στοὺς τρεῖς βαθμούς

του, προϋποθέτει τή διαρκή διακονία, τόσο πρὸς τὸν Θεό, ὅσο καὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους.

ΚΟΥΡΕΣ ΝΕΩΝ ΜΟΝΑΧΩΝ

Τίς μοναχικές κουρές καὶ συνάμα τήν ἔνταξη στήν μοναχική πολιτεία δύο νέων λαμπρῶν ἀνθρώπων τέλεσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Εὐστάθιος κατὰ τό παρελθόν διάστημα. Πιό συγκεκριμένα στίς 30 Ἰανουαρίου 2017 στήν Ἱερά Μονή Ζωοδόχου Πηγῆς Γόλας, μέσα σέ κατανυκτική ἀτμόσφαιρα κατὰ τή διάρκεια τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἑσπερινοῦ πραγματοποιήθηκε ἡ μοναχική κουρά τοῦ εὐσεβοῦς νέου Δημοσθένους Κολοκυθᾶ, ὁ ὁποῖος ἔλαβε τό ὄνομα Παῖσιος, πρὸς τιμὴν τοῦ νέου Ἁγίου τῆς Ἐκκλησίας μας, Ὁσίου Παΐσιου τοῦ Ἁγιορείτου. Ἦταν ἡ πρώτη μοναχική κουρά στήν Ἱερά αὐτή Μονή κατόπιν τῆς ἐπαναλειτουργίας της μέ τήν ἐγκαταβίωση τοῦ Ἡγουμένου Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Εὐσταθίου Πορφύρη, Ἱεροκήρυκος τῆς Ἱεραῖς Μητροπόλεώς μας. Ἐπίσης τό Σαββάτο 25 Φεβρουαρίου 2017, κατὰ τή διάρκεια τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας, στό Καθολικό τῆς ἱστορικής Ἱεραῖς Μονῆς Ἁγίων Τεσσαράκοντα Σπάρτης, τελέσθηκε ἡ κουρά τοῦ δοκίμου μοναχοῦ Πολυζῶη Ἀρριανᾶ, ἐνός ἀκόμη εὐλαβούς νέου τοῦ τόπου μας, στόν ὁποῖο δόθηκε τό ὄνομα Νικόλαος. Ὁ νέος Μοναχός εἶναι ἀπόφοιτος τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Παιδαγωγικῆς καὶ Τεχνολογικῆς Ἐκπαίδευσης καθὼς καὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, κατέχει μεταπτυχιακό τίτλο, ἐνῶ ἔχει σπουδές τόσο στή βυζαντινὴ μουσική, ὅσο καὶ στήν ἀγιογραφία. Ἀρχικά ἐργάστηκε ὡς ἐπισκέπτης καθηγητῆς στό ΤΕΙ Σπάρτης καὶ στή συνέχεια διορίστηκε ὑπάλληλος στή ΔΕΗ. Εἶναι μέλος ἑπταμελοῦς πολύτεκνης οἰκογένειας καὶ μάλιστα δύο ἀδελφές του εἶναι πρεσβυτέρες. Στήν ὁμιλία του ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Εὐστάθιος ἐξήγησε ἀρχικά ὅτι τό ὄνομα τοῦ νέου Μοναχοῦ Νικολάου ἐδόθη πρὸς τιμὴν τόσο τοῦ μεγάλου Ἁγίου τῆς

Ἐκκλησίας μας, ὅσο καὶ πρὸς τιμὴν ἐνός ἀπὸ τοὺς Τεσσαράκοντα Μάρτυρες πού ἔφερε τό συγκεκριμένο ὄνομα. Πλήθος φιλομονάχων πιστῶν συμμετεῖχε καὶ στά δύο αὐτά πνευματικά γεγονότα, πού ἀποδεικνύουν γιά μιὰ ἀκόμη φορά, ὅτι καὶ στίς δύσκολες ἐποχές πού ζοῦμε, ὑπάρχουν ἄνθρωποι καὶ μάλιστα νέοι, πού ἐπιθυμοῦν νά ἀφιερωθοῦν ὀλοκληρωτικά στόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό. Ἀπὸ τήν πλευρά του ὁ Σεβασμιώτατος τόνισε καὶ στοὺς δύο νέους μοναχοὺς τίς ἀρχές πού πρέπει νά διέπουν τήν μοναχική πολιτεία τους, ἀλλὰ καὶ τήν ἀκλόνητη πίστη καὶ ἀγάπη πού πρέπει νά διαθέτουν πρὸς τὸν Κύριό μας, γιά νά μπορέσουν νά ἀντιμετωπίσουν τίς στιγμές τοῦ πειρασμοῦ. Μετά τό πέρας τῶν ἀκολουθιῶν, τό ἐκκλησίασμα εὐχήθηκε στοὺς νέους Μοναχοὺς στό ἀρχονταρίκι, ἐνῶ ἀκολούθησε τό καθιερωμένο μοναστηριακό κέρασμα.

ΧΕΙΡΟΘΕΣΙΕΣ ΝΕΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ

Δύο νέους πνευματικούς χειροθέτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Εὐστάθιος, προκειμένου νά διακονήσουν τό Μυστήριο τῆς Μετανοίας καὶ Ἐξομολογήσεως. Συγκεκριμένα τήν Κυριακή 2 Ἀπριλίου 2017 στό τέλος τοῦ Στ' Κατανυκτικοῦ Ἑσπερινοῦ στόν Ἱερό Ναό Ὁσίου Νίκωνος Σπάρτης, προεχείρισε σέ Πνευματικό τὸν Ἀρχιερατικό Ἐπίτροπο Σπάρτης καὶ ἐφημέριο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτη π. Σεραφεῖμ Κοσμᾶ, ἐνῶ τήν Κυριακή τῶν Βαΐων στόν Ἱερό Ναό Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ Μολάων προεχείρισε τὸν ἐφημέριο Πακίων καὶ Διευθυντή τοῦ Ἰδρύματος Μολάων, Πρωτ. Παναγιώτη Λεγάκη. Καὶ στοὺς δύο πνευματικούς ὁ Σεπτὸς Ποιμνάρχης μας τόνισε ὅτι ἡ πνευματικὴ πατρότητα ἀποτελεῖ μεγάλη εὐθύνη ἀπέναντι σέ Θεό καὶ ἀνθρώπους. Ἐπίσης, ἐκθείασε τήν πολυποικίλη προσφορά τῶν προαναφερθέντων πατέρων στήν τοπικὴ Ἐκκλησία καὶ τοὺς εὐχήθηκε νά εἶναι ἄξιοι καὶ στή νέα διακονία πού ἀναλαμβάνουν.

Χρονικά τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ κατὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον τοῦ παρελθόντος ἔτους 2016

Ἐλ ε ι τ ο ὑ ρ γ η σ ε τὴν 1ην εἰς Καστόριον ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Θεοκλήτου Λακεδαιμονίας, τὴν 4ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίας Βαρβάρας Καλογωνιάς, τὴν 6ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Νικολάου Σπάρτης, τὴν 10ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος καὶ προέστη τοῦ Τεσσαρακονθημέρου Μνημοσύνου τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Ναοῦ Πρωτοπρ. Ἰωάννου Μιχαλοπούλου, τὴν 11ην εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα, τὴν 12ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος Μυστρᾶ, τὴν 18ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου Μεγαλοπόλεως καὶ προέστη τοῦ τεσσαρακονθημέρου μνημοσύνου τῆς Πρεσβυτέρας Ἐλένης Γκουμάση, τὴν 25ην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν, τὴν 26ην εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Ζερμπίτης, τὴν 30ὴν εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Παρεκκλήσιον τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου ἐπὶ τῇ ἐπετειῶν τῶν ἐγκαινίων αὐτοῦ καὶ τὴν 31ην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Εὐαγγελιστρίας καὶ προέστη τοῦ τεσσαρακονθημέρου Μνημοσύνου τοῦ Εὐστρατίου Πολυζωγοπούλου.

Ἐ χ ο ρ ο σ τ ᾶ τ η σ ε κατὰ τὸν ἔσπερινὸν τὴν 3ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Βαρβάρας Καλογωνιάς, τὴν 5ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου Σπάρτης, τὴν 10ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ὁσίου Λεοντίου Μονεμβασίας, τὴν 11ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος Σπάρτης, τὴν 24ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ Μολάων καὶ τὴν 31ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Προσκυνηματικὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Σπάρτης.

Ἦ ρ κ ι σ ε τὴν 2αν εἰς τὸ ΚΕΕΜ τοὺς Νεοσυλλέτους τῆς Δ' ΕΣΣΟ.

Π ρ ο ῆ δ ρ ε υ σ ε τὴν 7ην εἰς Μολάους τῆς συνεδριάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γηροκομείου καὶ τὴν ἰδίαν ἡμέραν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Βρεφονηπιακοῦ Σταθμοῦ Μονεμβασίας, τὴν 8ην συνεδριάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων Σπάρτης, τὴν 19ην συνεδριάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, τὴν ἰδίαν ἡμέραν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Βρεφονηπιακοῦ Σταθμοῦ Σπάρτης καὶ τὴν 28ην τοῦ Δ.Σ. τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς Σχολῆς Σπάρτης.

Π α ρ ἔ σ τ η τὴν 2αν, ἡμέραν ἀφιερωμένην εἰς τὰ Ἄτομα μὲ ἀναπηρίας εἰς τὸ Ἄσυλον Ἀνιάτων καὶ ὑπεδέχθη Σχολεῖα τῆς πόλεως πρωτοβαθμίας καὶ δευτεροβαθμίας ἐκπαιδεύσεως, τὴν 17ην εἰς τὴν Στέγην Νεότητος κατὰ τὴν ἑορταστικὴν ἐκδήλωσιν μὲ Χριστουγεννιάτικους ὕμνους ὑπὸ τῆς Χορωδίας τῆς Βυζαντινῆς Σχολῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγ. Παναγιώτου Χρόνη, τὴν 21ην κατὰ τὴν ἑορταστικὴν ἐκδήλωσιν πρὸς τιμὴν τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἱερέων καὶ προσέφερε δῶρα εἰς ὅλα τὰ παιδιά αὐτῶν, τὴν 12ην εἰς τὸ Πνευματικὸν Κέντρον τοῦ Δήμου κατὰ τὴν παρουσίαν ἐπιστημονικοῦ βιβλίου τοῦ Ἐφημερίου Μυστρᾶ Πρωτοπρεσβυτέρου π. Λαζάρου Σκάγκου, τὴν 13ην εἰς τὴν αἴθουσαν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κατὰ τὴν τιμητικὴν ἐκδήλωσιν καὶ εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Πρυτάνεως Κων/νου Δημοπούλου, τὴν 22αν κατὰ τὴν ἑορταστικὴν ἐκδήλωσιν τοῦ Μουσικοῦ Σχολείου Σπάρτης καὶ τὴν 30ὴν εἰς τὸν Κεφαλά, κατὰ τὴν πολὺ ἐπιτυχημένην Χριστουγεννιάτικην ἑορτὴν τῆς νεολαίας τοῦ χωριοῦ.

Κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον τοῦ ἔτους 2017,

Ἐ λ ε ι τ ο ὑ ρ γ η σ ε τὴν 1ην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν καὶ προέστη τῆς καθιερωμένης Δοξολογίας ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει, τὴν 6ην ἐπίσης εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν καὶ ἐτέλεσε μετὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν τὸν Μεγάλον Ἀγιασμόν, τὴν 7ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ὁσίου

Νίκωνος καὶ ἐχειροτόνησε Διάκονον τὸν Ἱεροσπουδαστὴν Παναγιώτην Κώτσιον, τὴν 14ην εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἁγίου Ἰωάννου Μακρυνοῦ καὶ προέστη τοῦ Τεσσαρακονθημέρου Μνημοσύνου τῆς ἀειμνήστου Μαργαρίτας Παπαδοπούλου, τὴν 15ην εἰς τὰ Ἀνώγεια, τὴν 18ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Γεωργιτσίου, τὴν 22αν εἰς Δαφνίον, τὴν 23ην εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Κοιμήσεως Θεοτόκου Καλαμίου Ἀργολίδος καὶ προέστη τοῦ Μνημοσύνου τοῦ ἀειμνήστου Γέροντός του ἀρχιμ. Ἀγαθαγγέλου Μιχαηλίδου, τὴν 29ην εἰς τὴν Δάφνην Ξηροκαμπίου καὶ τὴν 30ὴν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου Σπάρτης ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Ἐχοροστάτησε, κατὰ τὸν ἔσπερινὸν τὴν 29ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν μὲ τὴν συμμετοχὴν τῶν Ἀρχῶν καὶ τῶν Διδασκάλων τῆς πόλεως καὶ τὴν 30ὴν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ζωοδόχου Πηγῆς Γόλας.

Ἡ ὑλόγησε τὴν πρωτοχρονιάτικην Πίταν τὴν 1ην εἰς τὴν Περιφερειακὴν Ἐνότητα Λακωνίας, τὴν ἰδίαν ἡμέραν εἰς τὸ ΚΕΕΜ Σπάρτης, τὴν 4ην εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὴν 8ην εἰς τὸ Ἴδρυμα Περιθάψεως Χρονίως Πασχόντων (Ἄσυλον Ἀνιάτων) Σπάρτης, τὴν ἰδίαν ἡμέραν εἰς τὸν Σύλλογον Ἱεροψαλτῶν Λακωνίας «Πέτρος ὁ Πελοποννήσιος», τὴν 10ην εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἁγίων Τεσσαράκοντα, τὴν 12ην εἰς τὸ ΚΑΠΗ Σπάρτης, τὴν 15ην εἰς τὸ Γηροκομεῖον Μολάων, τὴν ἰδίαν ἡμέραν εἰς τὸ Λύκειον Ἐλληνίδων. ἐπίσης τὴν ἰδίαν ἡμέραν εἰς τὸν Σύλλογον ἐπαναπατρισθέντων Ὁμογενῶν «Οἱ Θυγατέρες τῆς Πηνελόπης» καὶ τὴν 19ην εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ζερμπίτσας.

Ἐχειροτόνησε τὴν 7ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος Διάκονον τὸν Ἱεροσπουδαστὴν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Καρδίτσας Παναγιώτην Κώτσιον προοριζόμενον διὰ κενὴν ἐφημεριακὴν θέσιν ἐν τῇ Ἱερᾷ ἡμῶν Μητροπόλει.

Ἐκεῖρε τὴν 30ὴν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ζωοδόχου Πηγῆς Γόλας Μοναχὸν, τὸν φιλομόναχον καὶ φιλακόλουθον νέον Δημοσθένην Κολοκυθᾶν ὀνομάσας αὐτὸν Παΐσιον.

Ἡ ὑλόγησε τὴν 21ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Πα-

ναγίτσας Φαλήρου τὸν γάμον τοῦ Κων/νου Καλατζῆ καὶ τῆς Εἰρήνης Ἀλιφραγγῆ, ἐγγονῆς του ἐπ' ἀδελφῆ.

Προέστη τὴν 7ην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τῆς Νεκρωσίμου Ἀκολουθίας τῆς Κηδείας τοῦ Ἰωάννου Κούτσαρη, Ἐκκλησιαστικοῦ Ἐπιτρόπου, τὴν 8ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Μεταμορφώσεως Γλυκῶν Νερῶν Ἀττικῆς τῆς Κηδείας τῆς Παναγιώτας Λεοτσάκου καταξιωμένης ἐπιστήμονος, τὴν 12ην εἰς Ἐλαίαν τῆς Κηδείας τοῦ Γεωργίου Πανούλια καὶ τὴν 29ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος τῆς κηδείας τῆς Παναγιώτας Τσάκου.

Ἐπραγατοποιήθη ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου Σπάρτης ἡμερὶς τῆ συνεργασίᾳ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μὲ θέμα «Ἡ Νοερά Προσευχὴ ὡς ὁδηγὸς ἀνάπτυξης καὶ ἐνδυνάμωσης στὶς σύγχρονες ἐπιχειρήσεις καὶ ὀργανισμοὺς»

Πρόδρευσε τὴν 18ην Συνεδρίασεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων καὶ συναντήσεως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων Ὁσίου Νίκωνος, Ἁγίου Νικολάου, Συκαρακίου καὶ Παρορείου, κατὰ τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα τοῦ Ἰανουαρίου.

Κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον 2017

Ἐλειτορύγησε τὴν 2αν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ὑπαπαντῆς (πανηγυρίζον παρεκκλήσιον τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ), τὴν 5ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Βαρβάρας Καλογωνιάς, τὴν 8ην εἰς τὸ προαναφερθὲν Παρεκκλήσιον κατὰ τὴν ἀγρυπνίαν ἐπὶ τῇ ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου, τὴν 10ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους Ἐλίκας, τὴν 11ην εἰς τὸ Παλαιοχώριον Ξηροκαμπίου, τὴν 12ην εἰς τὴν Ἀγόριανην καὶ ἐτέλεσε τὸ ἐτήσιον Μνημόσυνον τῆς Πρεσβυτέρας Ἑλένης Παπαδοπούλου, τὴν 19ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ὑπαπαντῆς Καλαμάτας προσκεκλημένος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου καὶ ὁμοῦ μετὰ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου, Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου καὶ Καρθαγένης κ. Μελετίου προέστη Ἱεροῦ Μνημοσύνου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Χρυσοστόμου (Θέμελη), ἐπὶ τῇ συμπληρώσει δεκαετίας ἀπὸ τῆς εἰς Κύριον ἐκδημίας αὐτοῦ, τὴν 25ην εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα καὶ τὴν 26ην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν.

Ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν ἑσπερινὸν τὴν 9ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους Λαχίου, τὴν 16ην εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, τὴν 26ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος κατὰ τὸν ἑσπερινὸν τῆς Συγγνώμης καὶ τὴν 27ην εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Μ. Ἀποδείπνου.

Ἐχειροτόνησε τὴν 5ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίας Βαρβάρας Καλογωνιάς Διάκονον τὸν Μοναχὸν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Γόλας Παῖσιον Κολοκυθάν, καὶ τὴν 26ην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν Πρεσβύτερον τὸν Πρωτοδιάκονον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γρηγόριον Βλαχάκην καὶ ἀπένευμε εἰς αὐτὸν τὸν ὀφθίκιον τοῦ Αρχιμανδρίτου.

Ἐκεῖρε τὴν 25ην κατὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μοναχὸν τὸν Δόκιμον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πολυζών Ἀρριανᾶν ὀνομάσας αὐτὸν Νικόλαον.

Ἡύληγησε τὴν 4ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος τὸν γάμον τοῦ Νικολάου Χάρακα, ἀποφοίτου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Λυκείου Λαμίας καὶ υἱοῦ τοῦ Ἐφημερίου Ἀφυσσοῦ π. Θεοδώρου, καὶ τῆς Ἀρετῆς Πίνταρχα.

Ἐνεκαινίασε τὴν 3ην τὸ Μουσικὸν Σχολεῖον Σπάρτης καὶ τὴν 4ην τὴν Σχολὴν Ἀγιογραφίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Πρόεστη τὴν 1ην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τῆς Νεκρωσίμου Ἀκολουθίας τῆς Κηδείας τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Οὐρολογικῆς Κλινικῆς τοῦ Νοσοκομείου Σπάρτης Παρασκευᾶ Καλομοίρη, τὴν 3ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος τῆς Κηδείας τοῦ Ἄντωνίου Σκιαδᾶ, τὴν 11ην καὶ τὴν 12ην εἰς Μυστρά τῆς Κηδείας τοῦ Ἰατροῦ Μαρίνου Ματθαίου καὶ τῆς Εὐγενίας Μπουγάδη, τὴν 18ην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τῆς κηδείας τῆς Μαρίας Μπελδέκη, τὴν 24ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος τῆς Κηδείας τῆς Ὁδοντιάστρου Ἐλένης Τσαγκαρούλη καὶ τὴν 25ην, εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τῆς Κηδείας τῆς Αἰκατερίνης Καπετανέα.

Ἰσαύτως ἐτέλεσε τρισάγιον τὴν 13ην καὶ 14ην κατὰ τὰς Κληρικολαϊκὰς Συνάξεις ἐν Σπάρτῃ καὶ Μολαίοις ἀντιστοίχως ὑπὲρ τῶν διατελεσάντων Ἐκκλησιαστικῶν Συμβούλων καὶ Μελῶν τῶν Φιλοπτῶνων Ταμείων.

Ἐπίσης προέστη τὴν 18ην εἰς Σκάλαν καθιερωμένου Μνημοσύνου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν πεσόντων Ἀστυνομικῶν ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος αὐτῶν.

Πρόήδρευσε τὴν 12ην εἰς τὸ Ἄσυλον Ἀνιάτων Σπάρτης τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Σωματείου «Ὁ Ἅγιος Παντελεήμων», τὴν 13ην Κληρικολαϊκῆς συνάξεως τῶν Ἐφημερίων Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων καὶ Μελῶν τῶν Φιλοπτῶνων Ταμείων προηγηθείσης Θ. Λειτουργίας εἰς τὴν Σπάρτην διὰ τὰς Ἀρχιερατικὰς Ἐπιτροπεῖας Σπάρτης, Καστορίου, Ξηροκαμπίου, Βρεσθένων, Σκάλας, Γερακίου καὶ τὴν 14ην εἰς τοὺς Μολάους διὰ τὰς Ἀρχιερατικὰς Ἐπιτροπεῖας Μολάων, Μονεμβασίας, Ἀσωποῦ, Βλαχιώτη, Ἐλικας καὶ Νεαπόλεως, τὴν 20ην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Μουσείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ τὴν ἰδίαν ἡμέραν τοῦ Δ.Σ. τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Βιβλιοθήκης, τὴν 24ην συνεδριάσεως τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἄσουλου Ἀνιάτων Σπάρτης καὶ τὴν 28ην Συνεδριάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Παρέστη τὴν 14ην εἰς Μολάους, τὴν 17ην καὶ 21ην εἰς Παπαδιάνικα καὶ παρηκολούθησε τὸ Σεμινάριο Ἐπιμορφώσεως τῶν Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

Ἐπεσκέφθη τὴν 7ην μετὰ κλιμακίου Κληρικῶν τὴν Ἱερὰν Μονὴν Παναγίας Βαρνάκοβας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φωκίδος, ἡ ὁποία κατεστράφη ὀλοσχερῶς ὑπὸ πυρκαγιᾶς καὶ συμπαρεστάθη εἰς τὴν δοκιμαζομένην Ἀδελφότητα, προσκομίσας ἰκανὴν ποσότητα ἐλαίου καὶ κλινοσκεπασμάτων καὶ καταθέσας εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Μονῆς σεβαστὴν χρηματικὴν βοήθειαν.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Φωκίδος κ. Θεόκτιστος μετὰ τοῦ Πρωτοσυγκέλου αὐτοῦ π. Νεκταρίου, ὑπεδέχθη μετὰ χαρᾶς τὸν Σεβασμιώτατον καὶ τὴν συνοδείαν αὐτοῦ, τὸν ἐξενάγησεν εἰς τὰς Ἱεράς Μονὰς Τρικόρφου Ἁγίου Αὐγουστίνου καὶ Ἁγίου Νεκταρίου, ὅπου καὶ παρεκάθισεν εἰς γεῦμα. Κατὰ τὰς ὑπολοίπους ἡμέρας τοῦ τριμήνου καὶ ἐργασίμους ὥρας ἐδέχθη εἰς τὸ Γραφεῖον Συμβούλια, θεσμικοὺς παράγοντας τοῦ τόπου καὶ ἐπεσκέφθη τὰ φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα καὶ τὸ Νοσοκομεῖον Σπάρτης.

*Από τις χειροτονίες εις διάκονο τῶν π. Παναγιώτου Κώτσιου (7/1/2017, επάνω),
π. Παΐσιου Κολοκυθᾶ (5/2/2017, κάτω ἀριστερά) καὶ π. Νικολάου Ἀρριανᾶ (9/3/2017, κάτω δεξιὰ)*

*Από τις χειροτονίες εις πρεσβύτερον τῶν π. Γρηγορίου Βλαχάκη (26/2/2017, ἐπάνω)
καὶ π. Ἡλία Κοκκοροῦ (12/3/2017, κάτω)*

